

SNDVU

Palestrinastraat 1b
3533 EH Utrecht
tel. 030-2933378

info@sndvu.nl
www.sndvu.nl

Jaarverslag 2020

Stichting Noodopvang Dakloze Vreemdelingen Utrecht

Stichting Noodopvang Dakloze Vreemdelingen Utrecht

Stichting Noodopvang Dakloze Vreemdelingen Utrecht

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	1
WIE ONDERSTEUNEN WIJ	2
HOE WIJ OPVANGEN	4
WELKE ONDERSTEUNING BIEDEN WIJ.....	5
Criteria voor ondersteuning	5
Aanmeldingsprocedure INLIA	5
Sociaal/juridische begeleiding.....	5
Complexiteit.....	5
Begeleiding na uitstroom	6
OM WIE GAAT HET ALLEMAAL EN WAT ZIJN DE ACHTERGRONDEN	7
Medische problematiek.....	7
Cliënten met een aanvraag verblijf bij kind.....	8
Cliënten waarvoor een herhaalde asielpcedure opgestart wordt.....	8
Procedures Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) en het Committee against Torture (CAT) en hoger beroep.	10
Cliënten die slachtoffer zijn geworden van mensenhandel en/of uitbuiting (B8 procedure)	10
Cliënten die bezig zijn met de voorbereiding op terugkeer.....	10
Cliënten die we om humanitaire redenen opvangen	11
EN WAT ZIJN DE RESULTATEN.....	12
Redenen voor uitstroom volwassen bewoners over 2020	12
Duur opvang uitgestroomde bewoners in 2020.....	13
Lopende duur van de opvang op 31 december 2020.....	14
ACTUALITEITEN SNDVU.....	15
SNDVU in de media	15
Start landelijke campagne rondom discretionaire bevoegdheid	15
ACTUALITEITEN UTRECHT EN LANDELIJK	16
Corona Pandemie.....	16
Utrecht LVV pilot stad.....	17
Onderzoek Regioplan en Verwey Jonker Instituut	18
NGO monitoring.....	18
MAATSCHAPPELIJKE BEGELEIDING	19
Woonbegeleiding	19
Spreekuur.....	19
Vrijwilligers en stagiaires	20
Sociale-activering	20
DE SNDVU-ORGANISATIE	24
Doelstelling.....	24
Bestuur	24

Team	24
Huisvesting	25
OVERLEG MET ANDERE ORGANISATIES	26
GOVERNANCE CODE	27
WET NORMERING TOPINKOMENS.....	29
FINANCIËN.....	30
Overzicht Baten en Lasten	30
Subsidie	30
Toelichting lasten.....	30
AFKORTINGEN EN VERKLARENDE WOORDENLIJST	32

INLEIDING

In 2020 ondersteunde de SNDVU in totaal 139 personen. Mensen met een asielachtergrond die uitgeprocedeerd zijn en geen recht meer hebben op overheidsvoorzieningen. Mensen met zeer uiteenlopende achtergronden en elk met een eigen uniek verhaal. Mensen uit zo'n 20 verschillende landen, mannen, vrouwen en een enkel gezin. Mensen die anders aangewezen zouden zijn op de straat.

Ik nodig u uit een aantal van de verhalen van deze mensen in dit jaarverslag te lezen en te proberen u, hoe moeilijk ook, te verplaatsen in de mensen achter deze verhalen.

De medewerkers van de SNDVU bieden cliënten opvang in onze kleinschalige huizen, een klein leefgeld voor de primaire levensbehoeften en sociaal-juridische en maatschappelijke begeleiding. Zij proberen een vertrouwensband op te bouwen met hun cliënten en met hen een pad uit te stippelen dat perspectief biedt naar de toekomst. Dat kan het alsnog verkrijgen van een verblijfsvergunning zijn of terugkeer naar het land van herkomst.

De procedures die hiervoor moeten worden gevolgd zijn meestal complex en tijdrovend. De regels die de overheid, en met name de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), hanteert zijn in de afgelopen tijd steeds restrictiever geworden.

Een van de laatste verscherpingen van het beleid is het afschaffen van de zogenaamde discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris van Justitie. Deze kon vroeger in schrijnende individuele gevallen, die vastgelopen waren, alsnog een verblijfsvergunning verlenen. Met deze politieke beslissing ontnam de overheid zich ook hier – net als in de uitvoeringspraktijk van andere overheidsdiensten - de mogelijkheid om de menselijke maat toe te passen.

Goed overleg met de IND en de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) blijft van belang om de mogelijkheden voor het bereiken van een bestendige toekomst voor onze cliënten te vergroten. Dit vindt plaats in de in 2019 gestarte pilot Landelijke Vreemdelingen Voorziening (LVV). Ook hier is onze inzet om een meer menselijke maat in de besluitvorming te verkrijgen. Na een moeizame start zien wij verbetering in de samenwerking met deze overheidsdiensten. Daarbij speelt de Gemeente Utrecht een belangrijke rol.

Ook voor de SNDVU had de COVID-19 pandemie forse gevolgen. Gelukkig waren onze bewoners zich volledig bewust van de risico's van besmetting en bleef het aantal besmettingen beperkt. Voor het werk van de SNDVU waren de gevolgen echter ingrijpend. Om te beginnen traden forse vertragingen op in de toch al langdurige procedures.

Daarnaast werd het fysieke contact tussen onze medewerkers en onze bewoners bemoeilijkt. Medewerkers werkten grotendeels vanuit huis en de contacten met bewoners vonden onder meer door middel van video-overleg plaats. Inderdaad, veel ongemak en inperking van mogelijkheden, maar onvergelijkbaar met de bedreigingen waarvoor onze cliënten hebben moeten vluchten uit hun land van herkomst.

Henk Brandt
voorzitter Bestuur SNDVU
mei 2021

WIE ONDERSTEUNEN WIJ

Al sinds 2001 ondersteunt de SNDVU uitgeprocedeerde asielzoekers die geen recht meer hebben op overheidsvoorzieningen (verblijf in een AZC), maar wel in Nederland verblijven. Het betreft hier uitgeprocedeerde asielzoekers waarbij sprake is van perspectief in de vorm van een verblijfsprocedure (regulier of asiel), perspectief op terugkeer of waarbij sprake is van een schijnende situatie.

De groep bestaat hoofdzakelijk uit alleenstaande mannen, alleenstaande vrouwen met enkele kinderen en/of gezinnen. De SNDVU biedt ondersteuning door het geven van onderdak en leefgeld. Daarnaast worden mensen begeleid in hun sociaal/juridische procedures en worden activiteiten aangeboden.

Bewoners van de SNDVU hebben uiteenlopende achtergronden zowel cultureel, maatschappelijk als sociaal/psychisch en juridisch. Veelal speelt een meervoudige problematiek door de lange weg die zij achter zich hebben van de vlucht uit hun thuisland tot jarenlange opvang, uitgeprocedeed raken, uitzettingen uit AZC's, vreemdelingendetentie, zwerven in de illegaliteit en psychische problemen die niet of laat herkend zijn of ontstaan zijn door het leven in de illegaliteit.

De hierboven beschreven groep duiden we aan met de term "volwassenen". Aanvullend hierop ondersteunt de SNDVU een groep die wordt aangeduid met de term "Ex-AMA's". Het betreft mensen die als minderjarige in Nederland zijn gekomen, maar inmiddels volwassen zijn. Zij worden sociaal/juridisch ondersteund door het Ex-AMA team van Vluchtelingenwerk. De SNDVU is verantwoordelijk voor de opvang, het verstrekken van leefgeld en de woonbegeleiding.

Tabel 1. Samenstelling groep cliënten

	31-dec-20			31-dec-19			31-dec-18			31-dec-17		
	Volw.	Ex-AMA	Totaal	Volw.	Ex-AMA	Totaal	Volw.	Ex-AMA	Totaal	Volw.	Ex-AMA	Totaal
mannen	46	18	64	42	18	60	43	15	58	42	17	59
vrouwen	33	1	34	28	4	32	27	4	31	31	4	35
kinderen	2	0	2	1	0	1	3	0	3	3	0	3
Totaal	81	19	100	71	22	93	73	19	92	76	21	97

De groep mensen die bij ons verblijft heeft een asielachtergrond en is afkomstig uit conflictgebieden (bv. Afghanistan, Congo, Burundi, Soedan, Somalië), landen met een oorlogsverleden (bv. Sierra Leone, Guinee) of landen met een onderdrukkend regime (bv. Ethiopië, Eritrea en Iran). Landen of gebieden waar sprake is van een politiek zeer instabiel klimaat. Een aantal landen werkt daarbij niet mee aan terugkeer en het Nederlandse asielbeleid biedt hierin geen oplossing. Als terugkeer niet lukt of niet mogelijk is worden mensen vanuit AZC's of detentiecentra op straat gezet. Een probleem is vaak dat mensen niet (meer) over bewijzen van hun identiteit en nationaliteit beschikken, wat terugkeer soms onmogelijk maakt.

Bender is geboren in Azerbeidzjan. Hij komt uit een klein plattelandsdorpje en is boer. Na de onafhankelijkheid van Azerbeidzjan is betrokkene nooit geregistreerd als Azerbeidzjaans staatsburger. Vanwege politieke problemen vlucht hij en komt in 2001 in Nederland terecht en vraagt asiel aan. Zijn asielaanvraag wordt afgewezen. Bender leeft een aantal jaren in de illegaliteit. Op een gegeven moment is hij zijn schijnbaar kansloze leven beu en besluit hij te willen terugkeren naar Azerbeidzjan. Jaren probeert hij tevergeefs aan de benodigde papieren te komen om te kunnen terugkeren. De Azerbeidzjaanse ambassade werkt hieraan niet mee;

Hij staat niet geregistreerd. Ook bemiddeling via de DT&V geeft geen resultaat. Bender weet uiteindelijk een geboorteakte te krijgen vanuit Azerbeidzjan en later een gelegaliseerde verklaring van de dorpsoudste van het dorp waar hij vandaan komt. Maar ook met deze documenten kunnen of willen de Azerbeidzjaanse autoriteiten geen reisdocument verstrekken waarmee Bender zou kunnen terugkeren. Tegengeworpen blijft worden dat betrokkene niet geregistreerd staat en daarmee niet te zeggen is of hij daadwerkelijk ook de Azerbeidzjaanse nationaliteit heeft. Vanuit de SNDVU hebben wij nog aangegeven aan de DT&V om in het kader van bemiddeling een taalanalyse te laten doen bij de ambassade, zoals ook staat vermeld in de Europese Terugname Overeenkomst met Azerbeidzjan. Maar vanuit de DT&V wordt de verantwoordelijkheid voor het aantonen van zijn nationaliteit geheel bij Bender zelf neergelegd. Zijn positie blijft onzeker.

Onderstaande tabel laat zien hoe divers de samenstelling van onze bewoners is. Nog steeds is de groep uit Iran en Guinee het grootst. Deze groepen zijn ook het meest vertegenwoordigd op onze wachtlijst. Verder blijven de aantallen in groepen in lijn met vorig jaar. Dit jaar hebben we wel voor het eerst een bewoner afkomstig uit Egypte.

Tabel 2. Land van herkomst

	31-dec-20		31-dec-19		31-dec-18		31-dec-17	
	Volw.	Ex-AMA	Volw.	Ex-AMA	Volw.	Ex-AMA	Volw.	Ex-AMA
Afghanistan	4	5	3	7	3	5	6	6
Algerije	2		2		2		1	
Armenië	3		2		5		5	
Azerbeidzjan	1		1		2		2	
Bangladesh		1		1		1		1
Burundi			1		2		1	
China					1			1
Congo	7		7		5		3	
Cuba					3			
Egypte	1							
Ethiopië	3	1	5	1	7	1	14	3
Eritrea	6	3	5	3	3	2	5	1
Guinee	12	6	10	6	8	5	9	5
Irak	4		3		5		1	
Iran	18	1	21	2	16	2	10	
Ivoorkust							1	1
Liberia					1		1	
Oeganda	1	1						
Nigeria	2			1		1	1	
Rusland	2		2		2	1		1
Senegal			1					
Sierra Leone	4		3		3		7	1
Soedan	3	1	1		1		4	
Somalië	6		3	1	3	1	4	1
Zimbabwe	2		1		1		1	
Totaal	81	19	71	22	73	19	76	21

HOE WIJ OPVANGEN

In 2020 ondersteunden wij in totaal 139 individuen (volwassenen en ex-ama's). De grootste groep wordt of is opgevangen in een van onze 21 huizen, verspreid over de stad. Een klein aantal kreeg alleen leefgeld en had elders woonruimte en/of was in afwachting van een plek bij ons. Instroom geschiedt voornamelijk vanuit de 1^e lijns spoedopvang Stichting Toevlucht en/of Weerdsingel.

Van de bewoners wordt een zekere mate van zelfredzaamheid gevraagd. Mensen die een zeer

intensieve begeleiding nodig hebben worden, indien mogelijk, doorverwezen naar andere organisaties. Afhankelijk van de urgentie worden mensen zo snel mogelijk geplaatst. Tot het moment van plaatsing ontvangen mensen alleen leefgeld. Een enkeling ontvangt alleen leefgeld, als hij/zij verblijft bij familie of vrienden of op de wachtlijst staat. Eén iemand ontving alleen begeleiding en kreeg opvang en leefgeld elders. Dit kwam door zijn angst om vanwege zijn geaardheid in een huis te wonen met mensen van hetzelfde geslacht, zonder dat daar continue een medewerker aanwezig is vanuit de organisatie.

Mensen met een reguliere verblijfsvergunning verblijven in de opvang tot er huisvesting aangeboden wordt. Zij kunnen geen aanspraak maken op verblijf in een asielzoekerscentrum. Wanneer er recht op rijksopvang (asielzoekerscentrum) bestaat dan betekent dat, dat degene hier naar toe doorstroomt, om zo ook plaats te maken voor iemand die geen recht heeft op rijksopvang. Alleen bij heel schrijnende omstandigheden maken wij een uitzondering.

De medewerkers van de SNDVU streven ernaar de samenstelling in de huizen zo stabiel mogelijk te houden. In principe wonen mannen en vrouwen gescheiden van elkaar. Er wordt zoveel mogelijk gestreefd naar een harmonieuze samenstelling van de groep bewoners in de huizen. Hierbij wordt rekening gehouden met afkomst, land van herkomst, leeftijd, geslacht en sociaal/psychische gesteldheid. De opvang is sober en tijdelijk van aard. Met de woningcorporaties zijn afspraken gemaakt over het maximale aantal mensen in een huis. De inrichting van de huizen is hoofdzakelijk afkomstig van Stichting Emmaus of giften van particulieren. Incidenteel worden nieuwe spullen aangeschaft.

In 2020 zouden wij in samenwerking met vrijwilligers van The Present Movement een aantal huizen goed opknappen. Helaas heeft corona ervoor gezorgd dat dit niet door kon gaan. Hopelijk kunnen wij dit in 2021 samen alsnog gaan oppakken.

Tabel 3. Aard van de materiële ondersteuning

	31-dec-20		31-dec-19		31-dec-18		31-dec-17	
	Volw.	Ex-AMA	Volw.	Ex-AMA	Volw.	Ex-AMA	Volw.	Ex-AMA
leefgeld	11	2	7		5	2	2	4
leefgeld en huisvesting	69	17	59	22	68	17	70	17
leefgeld en huur	0	0	0	0	0	0	0	0
huisvesting	0	0	1	0	0	0	4	0
(alleen)juridische begeleiding	1	0	4	0	0	0	0	0
Totaal	81	19	71	22	73	19	76	21

WELKE ONDERSTEUNING BIEDEN WIJ

Criteria voor ondersteuning

Om voor ondersteuning door de SNDVU in aanmerking te komen, geldt een aantal criteria waaronder:

- regio gebondenheid
- er is sprake van een procedure maar er is geen recht op een overheidsvoorziening of;
- er is een (reëel) perspectief op een procedure of;
- ter voorbereiding op terugkeer of
- in incidentele gevallen kan er sprake zijn van een bijzonder schrijnende situatie.

Cliënten worden aangemeld door externe organisaties zoals het Ex-AMA team, Vluchtelingenwerk Nederland, STIL en IOM.

Aanmeldingsprocedure INLIA

In Utrecht zijn er meerdere opvangorganisaties voor ongedocumenteerden met elk eigen specifieke criteria en specialisaties die aanvullend op elkaar zijn. De organisaties zijn onderverdeeld in 1^e lijns (spoed) opvang en 2^e lijns opvang. De SNDVU is een 2^e lijns organisatie wat betekent dat een opvangverzoek eerst ingediend moet worden bij INLIA.

Deze derde partij toetst of de aanmelding aan de criteria voldoet en geeft vervolgens een positief of negatief advies. Nadat wij van INLIA een positief advies ontvangen op een aanmelding, plaatsen wij de betreffende persoon op onze wachtlijst. Wanneer wij plek hebben nodigen we de persoon uit voor een intakegesprek en gaan vervolgens over tot plaatsing in één van onze huizen.

Sociaal/juridische begeleiding

Naast de opvang in de huizen en het verstrekken van leefgeld worden de volwassen bewoners sociaal/juridisch begeleid door daarvoor opgeleide medewerkers. Zij fungeren als contactpersoon voor de bewoners en hebben elk hun eigen caseload. De contactpersonen begeleiden hun cliënten op verschillende gebieden zoals verblijfsrechtelijk, op medisch vlak, bij schulden, of familierechtelijke problemen.

Door een intensieve begeleiding, gebaseerd op vertrouwen, wordt gepoogd een reëel perspectief te creëren. Dit kan soms lang duren, waarbij niet gewerkt wordt met termijnen. Hierbij is wel van belang dat mensen gemotiveerd zijn om hun huidige situatie te veranderen. Allereerst wordt gekeken of er nog verblijfsrechtelijke mogelijkheden zijn. We zien regelmatig dat asielverzoeken zijn afgewezen vanwege het ontbreken van onderliggende bewijzen van het asielverhaal of dat er sprake is van lichamelijke en psychische klachten die niet eerder zijn onderzocht.

Als er juridisch geen mogelijkheden meer zijn, wordt ook over terugkeer gesproken. Leven in de illegaliteit wordt niet als een oplossing gezien.

Asielzoekers die inmiddels niet meer minderjarig zijn, worden opgevangen door de SNDVU en sociaal/juridisch begeleid door de medewerkers van het Ex-AMA team van Vluchtelingenwerk. De SNDVU en het Ex-AMA team overleggen regelmatig over de voortgang van de dossiers.

Complexiteit

Vaak zien we dat iemand uitgeprocedeerd geraakt is, omdat zijn of haar verhaal niet geloofwaardig is bevonden, gebaseerd op onbenullige tegenstrijdigheden of vanwege het ontbreken van een goede onderbouwing van het verhaal. Met nieuwe feiten wordt alsnog gepoogd een nieuw asielverzoek in

te dienen. Ook kan er sprake zijn van medische problematiek of spelen andere zaken een rol zoals bijvoorbeeld een kind in Nederland met de Nederlandse nationaliteit.

De complexiteit rondom de procedures neemt de laatste jaren alleen maar toe.

Advocaten krijgen steeds minder vergoedingen waardoor zij ook minder snel zaken aannemen die al eerder zijn afgewezen. Steeds meer advocaten brengen een bedrag in rekening voor de voorbereidingen die zij doen voor een zaak. Hierdoor is er door de jaren heen steeds meer voorbereidend werk in zaken bij de sociaal/juridisch medewerkers komen te liggen.

Begeleiding na uitstroom

Wanneer er recht op verblijf in een asielzoekerscentrum (Rijksopvang) ontstaat stromen bewoners bij ons uit om zo weer plek te maken voor iemand die niet in de rijksopvang kan verblijven en op straat staat. In de meeste gevallen zetten wij wel de (juridische) begeleiding voort. Aangezien de juridisch medewerkers veel werk en tijd stoppen in de voorbereiding van een nieuwe aanvraag, goed op de hoogte zijn van het verhaal en de situatie van de client en een vertrouwensrelatie hebben opgebouwd, is het wenselijker dat de (juridische) begeleiding kan worden voortgezet, totdat er daadwerkelijk een bestendige oplossing voor de client is bereikt. De periode tussen het moment dat de client bij ons is uitgestroomd naar rijksopvang, het interview bij de IND en de uiteindelijke beslissing op de aanvraag, duurt vaak lang. Soms wel een aantal jaren.

Zie het overzicht hieronder. Eind 2020 begeleidden wij in totaal nog 38 mensen die al eerder bij ons zijn uitgestroomd naar rijksopvang. Van de cliënten die in 2018 zijn uitgestroomd heeft inmiddels één persoon een verblijfsvergunning gekregen. De andere 6 wachten nog steeds op een definitieve beslissing op hun aanvraag en begeleidden wij dus ook nog steeds. Daarnaast begeleidden wij nog 11 cliënten die in 2019 zijn uitgestroomd. 5 van de cliënten die in 2019 zijn uitgestroomd

hebben inmiddels een verblijfsvergunning gekregen. De andere verblijven nog in procedure. De cliënten die in 2020 zijn uitgestroomd naar rijksopvang zitten allen in procedure en wachten op een definitieve beslissing op hun aanvraag.

Tabel 4. Aantal cliënten die we nog steeds begeleiden na uitstroom naar AZC

	Volwassenen			
	2020	2019	2018	Totaal
Juridische begeleiding na uitstroom	21	16	7	44
Alsnog een verblijfsvergunning gekregen	0	5	1	6
Nog steeds in procedure	21	11	6	38
Totaal cliënten nog in begeleiding	38	17	6	

OM WIE GAAT HET ALLEMAAL EN WAT ZIJN DE ACHTERGRONDEN

Medische problematiek

Dit betreft vaak zeer kwetsbare mensen die door hun labiele situatie tussen de wal en het schip vallen. Een groot gedeelte van de groep kampt met een posttraumatische stressstoornis (PTSS) en/of een depressie. Om tot een goede behandeling en begeleiding te komen is vooral voor deze groep een stabiele woonsituatie onontbeerlijk. Naast het bieden van een woonplek en sociale activering, onderhoudt de SNDVU contact met de behandelaars van deze mensen. Zo houden we een goed beeld van iemands situatie en kan een juridische procedure beter onderbouwd worden. Daarbij wordt onderzocht of behandeling en medicatie in land van herkomst aanwezig zijn.

Vorig jaar schreven we al over Ferat uit Algerije. Een psychotische man die niet voor zichzelf kan zorgen en al jaren in een instelling voor begeleid wonen verblijft. Hij is al sinds begin jaren 90 in Nederland. Zijn juridisch contactpersoon heeft samen met de advocaat al een aantal jaar geleden een artikel 64 aanvraag ingediend. Dit is een aanvraag voor uitstel van vertrek in verband met medische redenen. Na een afwijzing van de IND heeft de Rechtbank het beroep gegrond verklaard, waardoor de beslissing opnieuw openstaat bij de IND. Alle partijen zijn het erover eens dat er een medische noodsituatie zal ontstaan als Ferat niet de juiste medische behandeling krijgt. Ook staat niet ter discussie dat de behandeling en ondersteuning die Ferat nu krijgt, niet aanwezig is in Algerije. Er wordt echter naar een alternatieve behandeling in Algerije verwezen die volgens de IND voldoende is om een medische noodsituatie te voorkomen, ondanks dat drie (!) bij Ferat betrokken artsen verklaren dat dit absoluut niet voldoende zal zijn en er een noodsituatie zal ontstaan.

Nu een jaar later zijn we nog niet verder gekomen. We wachten nog steeds op de definitieve beslissing van de IND.

Mensen waarbij sprake is van een medische problematiek kunnen een beroep doen op artikel 64 van de vreemdelingenwet. Een toekenning van artikel 64 geeft uitstel van vertrek. Na een jaar uitstel van vertrek te hebben gehad kan iemand in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op medische gronden. Waar wij in de praktijk vaak tegenaan lopen is dat wel erkend wordt dat er sprake is van een ernstige medische problematiek waarbij medische behandeling noodzakelijk is, maar er wordt gezegd dat deze medische behandeling ook wel in het land van herkomst kan worden ondergaan. Er wordt geen of onvoldoende rekening gehouden met de toegankelijkheid van deze medische zorg, de samenhang van de verschillende soorten problematiek, de behandelomgeving en de methode van behandelen. In veel delen van Afrika bestaat de psychische gezondheidszorg bijvoorbeeld nog uit het ketenen van patiënten en toedienen van zware medicijnen.

Sikan is een man afkomstig uit Soedan. Al jaren is hij ernstig ziek en heeft hij nierfalen waardoor hij drie keer in de week naar het ziekenhuis moest om zich te laten dialyseren. In 2019 krijgt hij een niertransplantatie. Hij hoeft niet meer te dialyseren, de nier slaat aan. Wel heeft hij behoorlijk wat medicatie die hij zijn leven lang zal moeten innemen. Ook is zijn gezondheid nog niet stabiel. Hij heeft nog weinig energie en na een goede week komt er meestal weer een slechte week. Onlangs is hij nog met spoed in het ziekenhuis opgenomen omdat hij in korte tijd 11 kg was afgevallen. Een beroep op artikel 64 voor uitstel van vertrek wordt afgewezen omdat betrokkene nu wel terug kan naar Soedan. Zonder dat er rekening mee is gehouden dat Sikan in zijn huidige situatie niet zal kunnen werken in Soedan en dus ook geen ziekenhuis of medicatie zal kunnen betalen.

Naast de opvang van een grote groep mensen met een psychische problematiek, worden er ook mensen opgevangen waarbij sprake is van een lichamelijke medische problematiek. Sommige

gevallen zijn daarbij zeer gecompliceerd van aard. We hebben verschillende mensen met een (chronische) hoge bloeddruk en diabetes type 1. Ook hebben we een man in de opvang die een niertransplantatie heeft gehad en nog een andere man die nierfalen heeft en moet dialyseren. En een man die deels blind is en een vrouw met HIV. Maar ook een kwetsbare oudere vrouw van 74 met allerlei ouderdomsklachten.

Clënten met een aanvraag verblijf bij kind.

Dit betreft gescheiden ouders waarvan het kind een geldige verblijfsvergunning in Nederland heeft of de Nederlandse nationaliteit. Zo'n aanvraag duurt lang en geeft tussentijds geen recht op opvang in een asielzoekerscentrum.

Patrick is sinds 2003 in Nederland en afkomstig uit Burundi. Hij heeft eerder een verblijfsvergunning gehad op grond van het categoriaal beschermingsbeleid dat toen voor Burundi gold. Wanneer dat beleid werd afgeschaft, is ook de vergunning van Patrick ingetrokken. Van eigen huisvesting en werk belandt hij weer op straat. Hij wordt uitgezet naar Burundi, maar de autoriteiten daar geven hem geen toegang tot het land, plaatsen hem in de gevangenis en verzoeken Nederland om hem weer te komen ophalen. Na 7 maanden komt de KMAR hem eindelijk ophalen en belandt hij vervolgens weer in Nederland in de procedure welke uiteindelijk wordt afgewezen. Patrick staat weer op straat. Door een vertrekmoratorium dat wordt ingesteld door de IND vanwege de onveilige situatie op dat moment in Burundi krijgt betrokkene weer recht op rijksopvang. Maar na beëindiging van dit moratorium komt hij weer op straat terecht. De vriendin van Patrick raakt zwanger en Patrick wordt vader. Uiteindelijk kan hij aantonen dat er sprake is van gezinsleven en krijgt hij in 2020 een verblijfsvergunning.

Clënten waarvoor een herhaalde asielprocedure opgestart wordt

Voor de grootste groep bewoners in de opvang wordt een herhaalde asielaanvraag voorbereid. Gemiddeld bestaat deze groep uit 40 cliënten. Een herhaalde asielaanvraag kan worden gedaan als er nieuwe feiten en/of omstandigheden zijn. Bijvoorbeeld nieuwe bewijsstukken, veranderingen in het land van herkomst, politieke (beleids)veranderingen en/of onderliggende medische rapportages die het eerdere asielverhaal kunnen onderbouwen. In de praktijk zien we bijvoorbeeld regelmatig dat er in de eerste procedure weinig of geen aandacht is besteed aan een trauma van mensen of andere mentale of fysieke klachten die voortkomen uit het gestelde asielrelaas. Voor veel cliënten vragen wij dan een onderzoek aan bij het IMMO. Het IMMO is het Instituut voor Mensenrechten en Medisch Onderzoek. In de rapportage die zij maken wordt een verband gelegd tussen gesteld asielrelaas en de psychische en lichamelijke klachten ten gevolge van martelingen.

Andere cliënten lopen bijvoorbeeld gevaar bij terugkeer vanwege hun politieke activiteiten voor een oppositiepartij. Samen met de cliënt proberen wij bewijzen te verzamelen van de activiteiten en/of vragen een expert een onderzoek te doen en een rapportage te schrijven over de persoonlijke situatie van cliënt en de risico's die hij of zij loopt bij terugkeer. Met een goed onderbouwde rapportage kan een herhaalde asielaanvraag worden ingediend. Een herhaalde asielaanvraag goed onderbouwen kost echter vaak veel werk en daarmee ook veel tijd.

Sinds 2018 verblijft Peta in de opvang met haar verstandelijk beperkte kleindochter Mimi. Ze zijn afkomstig uit Irak, maar de IND zegt dat ze de Marokkaanse nationaliteit hebben of kunnen verkrijgen omdat moeder ooit in Marokko is geboren. Peta heeft echter 40 jaar in Irak gewoond en is vanuit daar gevlucht vanwege de veiligheidssituatie. De moeder van Mimi is in 2006 vermoord in Irak. Hier is een overlijdensakte van. De Irakese nationaliteit en identiteit zijn in rechte vastgesteld. De discussie gaat dus alleen over het niet hebben of kunnen verkrijgen

van de Marokkaanse nationaliteit. Samen met de betrokkenen gaat hun contactpersoon aan de gang om het asielrelaas te onderbouwen en stukken te vinden die bewijzen dat betrokkenen niet de Marokkaanse nationaliteit kunnen verkrijgen. We hebben gesprekken met het Marokkaanse consulaat in Utrecht en een advocaat ingeschakeld in Marokko. Uiteindelijk is de voorbereiding compleet. Kleindochter Mimi hoeft geen interview bij de IND te doen en krijgt in 2020 direct een asielvergunning. Het proces van oma Peta loopt nog.

Bij uitzondering hebben we iemand opgevangen met een Dublin Claim. Een Dublin claim legt Nederland op als er iemand een asielaanvraag doet, maar door het EURODAC systeem wordt gezien dat de persoon eerder in een ander Europees land is geweest. Daarmee is dat andere Europese land verantwoordelijk voor de asielaanvraag en neemt Nederland de aanvraag niet in behandeling en deporteert de persoon terug naar het andere Europese land. Echter als de deportatie niet gebeurt binnen 6 maanden (of 18 maanden wanneer iemand zich aan het toezicht heeft onttrokken) dan vervalt de Dublin claim en moet Nederland de asielaanvraag alsnog inhoudelijk in behandeling nemen. In principe nemen wij geen 'Dublin claimanten' in de opvang, omdat er altijd recht op rijksopvang bestaat en de persoon daarmee niet op straat hoeft te staan. In sommige gevallen maken wij een uitzondering.

Eind 2019 werd Mabouti bij ons aangemeld. Ze is afkomstig uit Senegal waar ze gevaar loopt in verband met haar lesbische geaardheid. Ze is in eerste instantie naar Frankrijk gevlucht, maar ook hier kreeg ze vanwege haar seksualiteit met geweld te maken. Ze reist door naar Nederland en vraagt hier asiel aan, maar er wordt een Dublinclaim opgelegd. Uit angst om te worden uitgezet verdwijnt ze. Ze belandt in de illegale prostitutie om te kunnen overleven. Na 10 maanden is het via een organisatie die maatschappelijke hulp biedt aan sekswerkers gelukt om uit dit netwerk te komen. Vanwege haar kwetsbaarheid hebben we besloten een uitzondering te maken en haar, ondanks de Dublin claim, toch op te vangen en voor te bereiden op haar asielaanvraag als de claim is verlopen. In 2020 doet ze haar aanvraag en ze krijgt direct na haar interview bij de IND een asielstatus.

Al een aantal jaren zien we een toename van cliënten die op grond van hun bekering tot het christendom gevaar lopen in het land van herkomst. Met name mensen uit Iran en Afghanistan. Zij hebben eerder een asielaanvraag gedaan op grond van hun bekering, maar dat is toen niet geloofd door de IND. Ook zien we een toename van mannen en vrouwen in de opvang die vanwege hun geaardheid gevaar lopen in hun land van herkomst. De landen waar de mensen vandaan komen lopen uiteen van Iran, Egypte, Sierra Leone tot Oeganda.

Mo is afkomstig uit Iran en homoseksueel. De IND gelooft het niet omdat Mo te summier en oppervlakkig verklaart over zijn geaardheid. Dat klopt want Mo heeft moeite met zijn eigen homoseksualiteit en kan moeilijk uiting geven aan zijn gevoelens of deze onder woorden brengen. Samen met zijn contactpersoon heeft hij een nieuwe aanvraag zo goed mogelijk onderbouwd met documenten en verschillende gesprekken gehad met een ervaringsdeskundige die hem heeft kunnen helpen bij het praten over zijn homoseksualiteit. In 2020 is Mo uitgestroomd vanwege een herhaalde asielprocedure en momenteel wacht hij nog op een interview bij de IND.

Een ander voorbeeld is het volgende verhaal.

Derk uit Afghanistan. Hij is homoseksueel. Voor ons als opvangorganisatie overduidelijk te merken aan hoe hij is en zich bij ons gedraagt. Zo heeft hij ook een profiel en contacten op een 'gay datingsite' die hij openlijk en trots aan zijn contactpersoon laat zien. Derk heeft vermoedelijk echter een verstandelijke beperking. Hij heeft nooit een opleiding genoten en is

schapenhouder geweest. Het lukt hem niet om uitgebreid te vertellen over het innerlijk proces dat hij heeft ondergaan toen hij erachter kwam dat hij homoseksueel was, in een islamitisch land. Hij kan moeilijk zijn gevoelens uiten over hoe bepaalde situaties voor hem zijn en waarom; het voelt gewoon goed of het voelt niet goed. Dit is de reden waarom de IND zijn homoseksualiteit ongeloofwaardig heeft geacht. Wij proberen hem te helpen bij het beter uiten van zijn gevoelens en bij een herhaalde asielaanvraag op grond van zijn homoseksualiteit.

Procedures Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) en het Committee against Torture (CAT) en hoger beroep.

Deze procedures lopen lang en deze mensen verblijven soms jaren in de opvang. Het treft ook mensen die in afwachting zijn van een uitspraak in hoger beroep bij de Raad van State. Er is dan geen recht op rijksopvang, terwijl er positieve uitspraken op kunnen volgen.

In 2020 hebben we een Congolese man in de opvang die met onze hulp een herhaalde asielaanvraag heeft gedaan. Ter ondersteuning van deze aanvraag heeft het IMMO een medisch onderzoek verricht bij betrokkene en een rapport opgesteld met haar conclusies. Hier kwam uit dat de psychische klachten van betrokkene typerend zijn voor de kern van het gestelde asielrelaas. Dat deze klachten zeker interfereren op het doen van een compleet en consistent verhaal. En dat de littekens die betrokkene heeft zeer consistent zijn met het gestelde oorzakelijke geweld. De IND wijst de asielaanvraag echter af. De IMMO rapportage is een deskundigenbericht, maar IMMO kan niet met de volle 100% zeggen dat de psychische klachten en littekens inderdaad zijn ontstaan zoals is gezegd. Er is dus altijd een kans dat het verhaal van betrokkene niet klopt. Ook de rechter is akkoord gegaan met de gemotiveerde afwijzing van de IND. Omdat wij en de advocaat de beslissing zo onrechtvaardig vinden heeft de advocaat een klacht ingediend bij het CAT. Het CAT heeft de klacht in behandeling genomen en de Immigratiedienst heeft gereageerd. We wachten nu op een beslissing.

Cliënten die slachtoffer zijn geworden van mensenhandel en/of uitbuiting (B8 procedure)

Wanneer iemand slachtoffer is geworden van mensenhandel en/of uitbuiting dan kan hij of zij aangifte hiervan doen bij de politie. Gedurende het onderzoek n.a.v. de aangifte kan iemand een (tijdelijke) verblijfsvergunning krijgen volgens de zogenoemde 'B8-regeling'. Wij zien regelmatig cliënten waarbij (zeer waarschijnlijk) sprake is geweest van mensenhandel dan wel (seksuele) uitbuiting. De procedure/aangifte is echter zeer zwaar voor de betreffende cliënt en vaak zijn er uiteindelijk toch te weinig aanknopingspunten voor de politie om een verdachte op te sporen en/of daadwerkelijk te vervolgen, waardoor we in samenwerking met de advocaat en cliënt er vaker voor kiezen om een andere verblijfsrechtelijke procedure te starten.

Anne komt uit Zimbabwe. In Nederland is haar asielaanvraag afgewezen en ze raakt uitgeprocedeed. Ze belandt in de illegaliteit en komt zo terecht bij een man waar ze op de kinderen past en het huis schoonmaakt. Ze wordt misbruikt. Zowel seksueel als ook met de arbeid die ze doet waarmee ze nauwelijks geld verdient. Hij maakt haar bang en zegt dat hij haar zal aangeven bij de politie en zal worden gedeporteerd. Ze zouden hem geloven, want zij is toch maar illegaal. Uiteindelijk is ze bij ons in de opvang terecht gekomen en is het gelukt om los te komen van deze man. Anne bereidt zich voor om aangifte te doen tegen deze man.

Cliënten die bezig zijn met de voorbereiding op terugkeer.

In de opvang ondersteunen we ook mensen die zich voorbereiden op terugkeer naar hun land van herkomst. Een aantal stroomt in via het IOM. Dit betreft mensen die over het algemeen de laatste stappen nog moeten zetten om hun terugkeer te bewerkstelligen.

Eind 2020 zijn Evert en Kamal teruggekeerd naar het land waar zij vandaag kwamen; Turkije en Irak. Via IOM zijn ze bij ons aangemeld. Ze waren al bezig met terugkeer maar hadden tijdelijk wat ondersteuning nodig om wat zaken op orde te kunnen brengen voor hun vertrek.

Soms zijn mensen bij ons in de opvang ingestroomd met een bepaald verblijfsrechtelijk perspectief, maar blijkt uiteindelijk dat dit perspectief in Nederland niet reëel (meer) is. Dan wordt terugkeer bespreekbaar gemaakt. En soms gaat het om mensen die wel inzien dat hun toekomst niet in Nederland ligt, maar die met nog te veel dilemma's zitten om de stap terugkeren naar hun land van herkomst te maken. Of de wil is er wel om terug te keren, maar door allerlei administratieve redenen lukt dit niet, bijvoorbeeld door het ontbreken van identiteitsdocumenten.

Paul uit Congo is van een bepaalde minderheidsstam die achtergesteld en gediscrimineerd wordt in Congo. Zijn asielaanvraag is jaren geleden afgewezen en hij heeft besloten om terug te keren naar Congo en vandaaruit naar Rwanda te gaan. Daar zouden zijn kinderen verblijven en hij mist hen ontzettend. Betrokkene heeft vele pogingen gedaan om reisdocumenten te krijgen om terug te keren naar Congo, maar de ambassade geeft deze niet af. Paul heeft contact met de DT&V en het IOM hierover, maar tevergeefs, het lukt niet. Al meerdere keren is het verstrekken van een Laissez Passer (een eenmalig reisdocument om terug te keren) geweigerd, ondanks dat hij bewijzen heeft uit Congo te komen. Uiteindelijk besluit betrokkene het via een andere manier te proberen, namelijk direct via Rwanda. Het lukt om een reisdocument te krijgen en hij zou eind 2020 terugkeren. Echter gooit corona roet in het eten. Hij wordt tot tweemaal positief getest op corona waardoor hij niet kan vertrekken. Zijn vertrek zal worden uitgesteld tot in 2021 na een negatieve corona test.

Een ander voorbeeld is het volgende verhaal.

Bet is 74 jaar en afkomstig uit Eritrea, slecht ter been en beweegt zich voort met een rollator. Al zo'n 40 jaar geleden gevlucht met man en kinderen uit haar geboorteland. Vanuit Soedan zijn ze toen in Saoedi-Arabië terecht gekomen. Haar man en zoon hadden werk gevonden, een werkvergunning gekregen en zo hebben ze 30 jaar daar kunnen leven. Haar andere zoon is in Nederland terecht gekomen en heeft hier zijn bestaan opgebouwd. Na de onafhankelijkheid van Eritrea heeft de man van Bet een Eritrees paspoort gekregen dat steeds verlengd moest worden i.v.m. de werkvergunning. Jaren is dit gelukt via de ambassade, maar in 2012 weigerde de ambassade en moest hij naar Eritrea afreizen voor de verlenging. Ze hebben daarna nooit meer iets van hem vernomen en vermoeden dat hij niet meer leeft. Bet is later op een visum naar Nederland gekomen om haar zoon in Nederland te bezoeken die ze 30 jaar niet had gezien. Tijdens haar verblijf in Nederland veranderde de situatie in Saoedi-Arabië, verloor haar zoon daar zijn werk en werd zijn werkvergunning ingetrokken (bewijs hiervan is overlegd). Zoon is ondergedoken en vermoedelijk verblijft hij in Soedan. Deze situatie heeft er voor gezorgd dat Bet zelf ook niet meer terug kan naar Saoedi-Arabië. Ze zal daar direct gedeporteerd worden naar Eritrea. Een land waar ze meer dan 40 jaar niet meer is geweest en geen familie meer heeft en waar ze gevaar loopt voor de overheid vanwege de politieke betrokkenheid bij de oppositie van haar man in het verleden.

Clënten die we om humanitaire redenen opvangen

Soms is een situatie zodanig schrijnend, zonder dat er direct een perspectief op een verblijfsrechtelijke procedure dan wel terugkeer is. Ondanks het ontbreken van dit perspectief kan soms toch besloten worden om op te vangen.

EN WAT ZIJN DE RESULTATEN

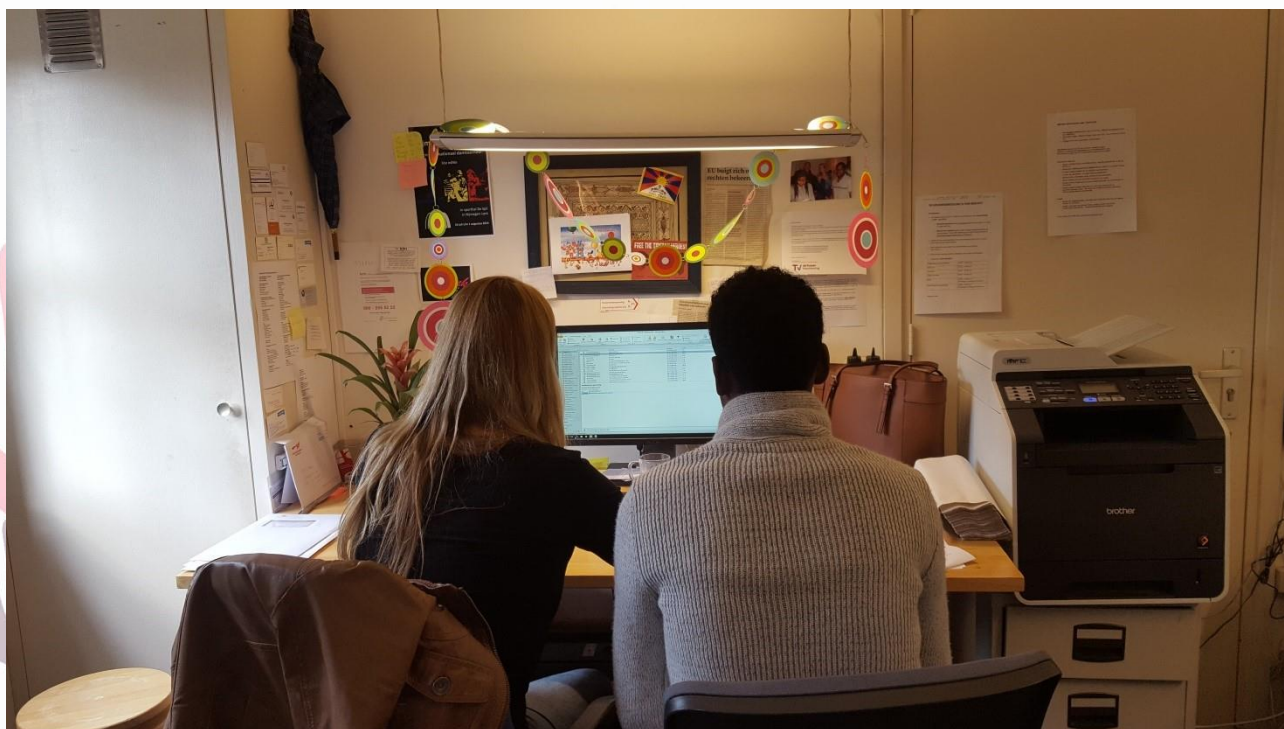
Om in aanmerking te komen voor ondersteuning bij de SNDVU dient er naast regiobinding sprake te zijn van een perspectief. Hiermee wordt bedoeld dat er een mogelijkheid moet zijn voor een kansrijke procedure, dan wel terugkeer naar het land van herkomst. Er moet dus een perspectief zijn op uitstroom. In een enkel geval wordt besloten om iemand vanwege schrijnende redenen toch te ondersteunen ondanks het ontbreken van een direct perspectief. Gedurende de begeleiding kan het perspectief ook veranderen. Bijvoorbeeld als een nieuwe verblijfsprocedure niet is gelukt en terugkeer naar het land van herkomst in beeld komt. Of wanneer er gedurende het begeleidings-traject besloten wordt een andere verblijfsprocedure te starten dan eerder was bedacht.

Tabel 5. In- en uitstroom cliënten in 2020

	2020			2019			2018			2017		
	Volw.	Ex-AMA's	Totaal	Volw.	Ex-AMA's	Totaal	Volw.	Ex-AMA's	Totaal	Volw.	Ex-AMA's	Totaal
instroom	39	7	46	30	8	38	34	10	44	38	8	46
uitstroom	29	10	39	32	6	38	38	11	49	35	11	46

In 2020 zijn er 29 volwassenen uitgestroomd, 4 daarvan zijn in 2020 ingestroomd. Er zijn 10 Ex-Ama's uitgestroomd.

Voor de redenen van instroom en uitstroom van de Ex-AMA's verwijzen we naar het jaarverslag van het Ex-AMA team van Vluchtelingenwerk.

Redenen voor uitstroom volwassen bewoners over 2020

De meeste volwassen bewoners zijn uitgestroomd vanwege een herhaalde asielaanvraag en kregen daardoor weer recht op verblijf in een asielzoekerscentrum. Vier bewoners kregen alsnog een verblijfsvergunning. Drie cliënten zijn teruggekeerd naar hun land van herkomst. Het gaat hier om de landen Suriname, Turkije en Irak. Zij waren bezig om hun vertrek te plannen samen met het

IOM en hadden om individuele redenen tijdelijk ondersteuning nodig voor hun vertrek. Een andere man is door gemigreerd naar Engeland en daarnaast is er één man onverwachts zelf uit de opvang vertrokken met onbekende bestemming.

Tabel 6. Uitstroom per categorie in 2020

	2020	2019	2018	2017
Verblijfsvergunning op basis van een herhaalde asielaanvraag	3	3	8	6
Verblijfsvergunning regulier (Medisch)		1		
Verblijfsvergunning regulier (verblijf bij kind)	1		2	1
Verblijfsvergunning regulier (Chavez – bij Nederlands kind)		1	2	
Verblijfsvergunning voortgezet verblijf				1
Terugkeer naar land van herkomst	3		1	5
Verblijfsvergunning regulier (Kinderpardon)		4		
Uitplaatsing naar een AZC na een herhaald asielverzoek	20	16	17	12
Uitplaatsing naar een AZC op basis van Art. 64		4	3	2
Uitplaatsing naar opvang CoMensha ivm B8			1	
Uitplaatsing naar VBL ivm terugkeer				1
Emigratie naar een ander land	1	1		2
Ondersteuning beëindigd/ overdracht naar andere opvang		2	3	3
Met onbekende bestemming vertrokken	1			2
Overleden			1	
Totaal	29	32	38	35

Duur opvang uitgestroomde bewoners in 2020

De situatie in het land van herkomst, de lange procedures in Nederland, het wel/niet meewerken van een land aan terugkeer, maar ook de tijd die de voorbereiding voor een goed onderbouwde procedure kost, zijn van grote invloed op de periode van verblijf voordat iemand uitstroomt. Sommige mensen verblijven zeer lange tijd in de opvang, anderen stromen na een vrij korte periode weer door.

Gelet op de grote diversiteit en kleine aantallen is het niet mogelijk in statistische termen te spreken over de gemiddelde duur van de geboden opvang. Zonder op specifieke groepen in te gaan, hebben we wel gekeken naar de gemiddelde duur van de opvang van de cliënten die in 2020 zijn uitgestroomd.

Tabel 7. Duur opvang uitgestroomde bewoners 2020

	Volwassenen				Ex-AMA's			
	2020	2019	2018	2017	2020	2019	2018	2017
1 week tot 3 maanden:	4	3	1	7	1	0	0	2
3 tot 6 maanden:	0	2	4	4	0	2	1	1
6 maanden tot 1 jaar:	8	7	7	9	1	1	2	1
1 tot 3 jaar:	15	8	20	11	8	3	6	4
Langer dan 3 jaar:	2	12	6	4	0	0	2	3
Totaal aantal individuen	29	32	38	35	10	6	11	11

Zoals al eerder opgemerkt, stroomt het merendeel van de volwassenen uit de opvang in verband met het indienen van een herhaalde asielaanvraag. Zij zijn dan vaak nog lang in procedure voordat er

een definitieve beslissing op de aanvraag komt. In 2020 hoorden we dat 5 bewoners die in 2019 zijn uitgestroomd en één vrouw die al in 2018 is uitgestroomd, alsnog een asielvergunning hebben gekregen.

Lopende duur van de opvang op 31 december 2020

Op 31-12-2020 verblijven er in totaal 81 volwassenen en 19 ex-ama's in de opvang. In de groep volwassenen hebben we in 2020 in totaal 110 cliënten ondersteund. Bestaande uit 63 mannen en 47 vrouwen. 2 daarvan waren minderjarige kinderen die samen met hun vader en/of moeder in de opvang verbleven. Daarnaast hebben we in 2020 nog 29 ex-ama's kunnen ondersteunen met leefgeld, huisvesting en activering. Deze groep bestaat uit 26 mannen en 3 vrouwen.

Tabel 8. Lopende duur opvang op 31 december 2020

	Volwassenen				Ex-AMA's			
	2020	2019	2018	2017	2020	2019	2018	2017
1 week tot 3 maanden:	14	11	21	12	0	3	7	5
3 tot 6 maanden:	11	7	4	10	3	3	2	
6 maanden tot 1 jaar:	11	9	6	12	4	5	1	3
1 tot 3 jaar:	25	27	20	19	7	7	6	9
Langer dan 3 jaar:	20	17	22	23	5	4	3	4
Totaal aantal individuen	81	71	73	76	19	22	19	21

ACTUALITEITEN SNDVU

SNDVU in de media

In 2020 werkt de SNDVU mee aan een artikel in One World. Uitgelicht wordt de Utrechtse aanpak voor ongedocumenteerden. Al bijna twintig jaar geleden sprong Utrecht in een gat dat de rijksoverheid had gecreëerd, door de opvang voor mensen zonder wettig verblijf stop te zetten. Utrecht begon de zogenaamde bed-bad-brood-opvang, en zette in op 24-uursopvang mét intensieve begeleiding van de mensen in de opvang en koos daarmee voor een duurzame en oplossingsgerichte aanpak. Er hangt geen termijn aan de opvangduur. Dossiers zijn vaak complex en vragen veel tijd om die goed aan te pakken. Maar het doel is echt om één keer stevig te investeren en samen met de mensen een bestendige oplossing voor hun situatie te zoeken. Of dit nu duurzame terugkeer is of alsnog een verblijfsvergunning in Nederland.

Voor het artikel zijn de coördinator van de SNDVU geïnterviewd en een (oud) cliënt en ook betrokken ambtenaren van de gemeente Utrecht. Het hele artikel is te lezen via onderstaande link.

<https://www.oneworld.nl/lezen/politiek/migratie/hoe-utrecht-succesvol-dakloze-nieuwkomers-opvangt/>

Start landelijke campagne rondom discretionaire bevoegdheid

In 2018 is in ruil voor een eenmalig ruimhartiger Kinderpardon het parlement akkoord gegaan met de afschaffing van de discretionaire bevoegdheid van de staatssecretaris. Met deze bevoegdheid was het voor de staatssecretaris mogelijk om in schrijnende gevallen alsnog een verblijfsvergunning toe te kennen. Per 1 mei 2019 is deze bevoegdheid weggehaald bij de staatssecretaris en kan alleen de hoofd directeur van de IND een verblijfsvergunning toekennen bij een schrijnende situatie en kan dit alleen worden getoetst bij de eerste asielaanvraag.

De SNDVU, met vele andere belangenorganisaties, vindt dit heel zorgelijk en onverstandig. Uit de praktijk weten we dat die schrijnende omstandigheden vaak juist pas ontstaan ná de asielprocedure, als mensen al wat langer in Nederland zijn. Juist in een systeem zoals het vreemdelingenbeleid waar rechten gekoppeld zijn aan strenge voorwaarden, is het nodig om een vangnet te houden voor schrijnende gevallen.

In maart 2021 vinden de landelijke politieke verkiezingen plaats. In samenwerking met andere ngo's als o.a. het ASKV in Amsterdam, het LOS, Vluchtelingen in de Knel Eindhoven en Stichting ROS in Rotterdam zijn we een campagne gestart om de politiek op te roepen de discretionaire bevoegdheid te herinvoeren. Zo hebben we een politieke barometer opgezet waarin helder wordt welke standpunten de verschillende politieke partijen hebben over het vreemdelingenbeleid. Ook hebben we diverse schrijnende verhalen van cliënten op papier gezet en er korte filmpjes van laten maken.

De campagne zal in 2021 voortgezet en uitgebreid worden.

ACTUALITEITEN UTRECHT EN LANDELIJK

Corona Pandemie

In maart 2020 gebeurt er iets waarvan niemand gedacht heeft dat het ons zal overkomen. Er breekt een pandemie uit die de hele wereld raakt. Ook Nederland gaat in een lockdown. Veel bedrijven en organisaties gaan dicht en de overheid verzoekt om zoveel mogelijk vanuit huis te werken en je zelf zo min mogelijk te verplaatsen.

Zoals iedereen hebben wij als opvangorganisatie voor ongedocumenteerden ook moeten reageren op een gebeurtenis waar we niet direct op waren voorbereid. We hebben onze bewoners zo goed mogelijk proberen in te lichten over de situatie, de maatregelen en het belang van het doorgeven aan ons wanneer je ziekteverschijnselen hebt. Wat hierbij heeft geschied is dat de corona pandemie over de hele wereld plaatsvond. En dus ook in de herkomstlanden van onze bewoners, waardoor ze ook veel over het virus meekregen in eigen taal.

Voor de medewerkers hebben we een kantoorshift/thuiswerk schema gemaakt. Van belang was dat iedereen zoveel mogelijk vanuit huis ging werken. Maar tegelijkertijd konden we als opvangorganisatie die verantwoordelijk is voor bijna 100 bewoners niet geheel dicht en was het belangrijk dat we ook aanwezig waren op kantoor en naar de opvanghuizen konden in geval van calamiteiten. Een geluk was dat we net alles hadden voorbereid om over te stappen op betaalkaarten voor cliënten in plaats van het verstrekken van contant leefgeld. De wekelijkse spreekuren waarbij alle bewoners op kantoor kwamen hebben we stopgezet en bewoners kregen hun leefgeld op een betaalkaart gestort.

De eerste lockdown was moeilijk. Niemand was voorbereid en het was voor iedereen omschakelen naar een situatie waarbij we ons continue afvroegen of we het wel goed deden, of we op deze manier onze bewoners wel voldoende konden bereiken en ondersteunen en waarbij we tegelijkertijd ook zorg hadden om te worden besmet. De IND ging helemaal op slot. Er werden geen nieuwe asielverzoeken in behandeling genomen. Loketten gingen dicht, dus er konden geen documenten afgehaald worden. Rechtbanken sloten hun deuren. Dit leverde voor één van onze cliënten nogal wat praktische problemen op met inschrijven en verzekeren, omdat hij een verblijfsvergunning had gekregen maar zijn pasje niet kon ophalen, omdat de loketten van de IND gesloten waren. Andere cliënten waren klaar om een nieuwe aanvraag te doen in Ter Apel, maar moesten hiermee wachten, omdat er geen aanvragen in behandeling werden genomen. Ook de LSO-vergaderingen met de rijksdiensten lagen stil.

Uiteindelijk ging de IND in Ter Apel in juni weer open en konden asielaanvragen weer in behandeling worden genomen. Mensen die bij ons wachtten om deze in te kunnen dienen, konden toen uitstromen. Zo konden vervolgens ook weer nieuwe mensen instromen die al een tijd aan het wachten waren op een plekje in de opvang.

Naarmate de tijd verstreek raakte iedereen wat meer gewend aan en ingespeeld op de nieuwe situatie. Thuiswerken bleef de norm, maar fysieke afspraken met cliënten werden ook wel weer noodzakelijk om zowel een goede begeleiding in de opvang als in het vinden van een toekomstperspectief te waarborgen. Een nieuwe werkelijkheid van video-overleggen was geboren. Ook het LSO-overleg met de rijksdiensten ging online verder. Een geplande Raadsinformatiebijeenkomst in oktober ging uiteindelijk niet door. De Raad vond dat deze

bijeenkomst niet goed tot zijn recht zou komen via de online weg en gaf er de voorkeur aan om deze fysiek te plannen wanneer hier weer een mogelijkheid toe zou zijn.

Geen van de medewerkers is besmet geraakt. We hebben cliënten zoveel mogelijk laten testen wanneer er sprake was van ziekteverschijnselen. We hebben uiteindelijk twee keer een cliënt in de daarvoor bestemde quarantaine Noodopvang van de GGD moeten laten plaatsen vanwege een besmetting. Verder hebben we een paar keer een huis in isolatie gehouden vanwege corona ziekteverschijnselen. En één cliënt zou eind 2020 terugkeren naar Rwanda, maar testte tweemaal voor vertrek positief op corona waardoor betrokkene niet kon vertrekken en kerst en nieuwjaar toch nog een keer in Nederland zou vieren.

Bekijk ook ons filmpje over ons werk in coronatijd dat in samenwerking met Huis van Dominicus is gemaakt. <https://www.youtube.com/watch?v=yH4sTQodSNo>

Utrecht LVV pilot stad

Zoals vorig jaar al uitgebreid in het jaarverslag beschreven doet de SNDVU mee in de pilot LVV, een samenwerkingsovereenkomst tussen het Rijk en de gemeente, met als doel het alsnog realiseren van een bestendige oplossing voor ongedocumenteerden die geen recht hebben op rijksopvang. Op 1 april 2019 is de pilot LVV van start gegaan in Utrecht. Hierbij geldt dat de dagelijkse praktijk in Utrecht er niet heel anders uit ziet dan vóór de pilot, zoals ook overeengekomen in de overeenkomst tussen de NGO's en de gemeente Utrecht. Zoals vastgelegd in deze overeenkomst heeft de Utrechtse pilot tot doel om de mogelijkheden tot het bereiken van persoonlijk herstel van betrokkenen en van bestendige oplossingen te vergroten. Om dit doel te realiseren is er onder andere een Landelijk Samenwerkingsoverleg (LSO) en Afstemmingsoverleg waarbij Rijkspartners, gemeente en ngo samen zitten om casuïstiek, beleid en knelpunten met elkaar te bespreken.

Vanwege de corona pandemie is één en ander in 2020 helaas anders gelopen dan vooraf gehoopt. De IND heeft een tijd geen asielaanvragen in behandeling genomen, loketten waren gesloten, overleggen zijn een tijd gestaakt, terugkeer wordt bemoeilijkt door dichte grenzen, ambassades die gesloten zijn en verplichte PCR testen voor (vlieg)reizen en quarantaine. Deze hele situatie en de bijbehorende maatregelen hebben zeker effect gehad op de samenwerking en behaalde resultaten in 2020. Na de eerste lockdown werden zaken weer opgestart. Iedereen was inmiddels wat gewend aan de nieuwe werkelijkheid waarin we op afstand met elkaar aan de slag moesten en overleggen online plaatsvonden.

Vorig jaar waren we in ons jaarverslag best kritisch op de samenwerking tussen de verschillende partijen in de LVV. We waren teleurgesteld in de ruimte die er niet bleek te zijn bij Rijkspartijen om binnen geldende wet- en regelgeving te zoeken naar oplossingen in een dossier. Deze partijen gaven veelal aan dat zaken al rechtswege vaststonden en zij verwezen naar de eigen verantwoordelijkheid van de cliënt om te komen met nieuwe feiten/omstandigheden dan wel het aannemelijk maken zijn of haar verhaal. Terwijl we in onze veronderstelling juist bij elkaar zitten om pragmatisch en flexibel te kijken naar de problematiek in deze vaak complexe dossiers en te zoeken naar beleidsruimte die er is. Of het nu gaat om terugkeer of het zoeken van verblijfsmogelijkheden.

Gelukkig kunnen we melden dat in de tweede helft van 2020, ondanks corona, er een verbetering heeft plaatsgevonden in de wijze waarop we in het LSO gezamenlijk casuïstiek bespreken en zoeken naar bestendige oplossingen. Ook de samenwerking tussen de verschillende partijen gaat beter en we weten elkaar ook buiten de bestaande overlegstructuren te vinden wanneer dat nodig is.

En natuurlijk bestaat er nog ruimte voor verbetering en zijn er vanuit ons ook nog zorgen.

Bijvoorbeeld het opgezette Multidisciplinair Review Team (MRT), dat is opgezet om tot een advies te komen in een zaak wanneer het LSO er niet uitkomt. We hebben inmiddels vijf zaken opgeschaald naar het MRT maar zonder succes. Maar ook zorgen die we hebben over de fundamentele principiële verschillen die we als samenwerkingspartijen hebben. Zoals het meewerken aan gedwongen terugkeer, het opleggen van een stempelplicht of het verplicht stellen van biometrische identificatie bij deelname. Bij de SNDVU werken we op basis van wederzijds vertrouwen met de cliënt. Dit is de basis van onze begeleiding en ook het succes achter de resultaten die we al jaren behalen. Hierin iets willen veranderen betekent dat men komt aan de wortels van ons bestaansrecht en dat zullen we dan ook niet laten gebeuren.

Onderzoek Regioplan en Verwey Jonker Instituut

Vanuit de Rijksoverheid is het WODC gevraagd een onderzoek te doen naar de pilot LVV in de diverse deelnemende steden. Dit onderzoek is verdeeld in twee delen. Het eerste deel is uitbesteed aan het onderzoeksbureau Regioplan. In 2020 hebben zij een rapport uitgebracht waarin het proces en totstandkoming van de diverse LVV's geëvalueerd wordt. Vanuit de SNDVU denken we dat het rapport een redelijk goede weergave geeft van de praktijk. Feitelijke beschrijvingen van de doelgroep, doelstellingen en inrichting van de LVV's. Regioplan beschrijft dat de begeleiding en opvang binnen de LVV bestaan uit vaste onderdelen waarbij wordt ingezet op het verbeteren van het welzijn en het activeren van de vreemdelingen waardoor zij beter in staat zijn om na te denken over hun toekomst en op het ondersteunen van de vreemdelingen in het realiseren van een duurzaam toekomstperspectief. Het creëren van rust, het bevorderen van een dagritme, het vergroten van vaardigheden en zelfvertrouwen en het ontstaan van een vertrouwensband tussen de vreemdelingen en de begeleider zijn belangrijke mechanismen die hieraan moeten bijdragen. In de praktijk ziet Regioplan ook onderbouwing voor deze mechanismen bij de verschillende onderdelen van de begeleiding. Bij de uitvoering doen zich echter ook knelpunten voor zoals lange wachtlijsten bij de GGZ, te beperkte termijnen waarbinnen gewerkt dient te worden en bestaande wet- en regelgeving die de mogelijkheden voor activering beperken.

In 2020 is ook het tweede gedeelte van het onderzoek gestart. Deze is door WODC uitbesteed aan het Verwey Jonker Instituut. In dit tweede gedeelte van het onderzoek wordt de voortgang onderzocht en de tussentijdse effecten van de LVV-pilot. Vanuit SNDVU hebben we ook meegewerkt aan verschillende interviews voor het onderzoek. Het rapport verschijnt begin 2021.

NGO monitoring

Ook vanuit de landelijke LVV pilot houden we als NGO's een gezamenlijk monitoringsysteem bij. In 2020 hebben we dan ook gezamenlijk een eigen tussenevaluatie pilot LVV uitgebracht. In dit rapport doen we ook een aantal aanbevelingen voor de toekomst. Zo pleiten wij ervoor opvang toegankelijk te houden voor alle ongedocumenteerden die dat nodig hebben. De straat is immers nooit een oplossing. Ook zou het mandaat van de deelnemers van de IND en DT&V in de LSO's en het MRT verruimd moeten worden om zo sneller te komen tot bestendige oplossingen. Waar bestaande wet- en regelgeving het realiseren van oplossingen belemmert, zouden de Rijkspartijen mee moeten denken over noodzakelijke beleidsaanpassingen. Concreet voorbeeld hiervan is het terugbrengen van de discretionaire bevoegdheid. Daarnaast zal er voor het bevorderen van de capaciteit tot zelfregie van ongedocumenteerden meer ruimte gecreëerd moeten worden voor experimenten op het gebied van activering, met name in de vorm van formele educatie, stages en werkervaringsplekken en vrijwilligerswerk. Tenslotte blijft het noodzakelijk om lokaal en laagdrempelig hulpaanbod voor alle ongedocumenteerden in stand te houden, gezien de beperkingen van de LVV aanpak. Dat hier financiële middelen voor nodig blijven, is evident.

MAATSCHAPPELIJKE BEGELEIDING

Onze cliënten in de opvang hebben net als ieder ander behoefte aan een zinvolle dagbesteding. Er zijn echter nauwelijks mogelijkheden om structurele activiteiten te ondernemen. De mate waarin cliënten zelf verantwoordelijkheid kunnen nemen voor het invullen van hun leven is beperkt, doordat de meesten van hen niet of nauwelijks kunnen werken of een opleiding kunnen volgen en het leefgeld te beperkt is voor het ondernemen van activiteiten buiten de opvang. Het niet mogen werken en het niet kunnen volgen van onderwijs geeft de mensen in de opvang het gevoel dat ze kostbare tijd verliezen. De dagen zijn gevuld met wachten. Langdurige passiviteit heeft een ook negatieve invloed op de gezondheid, de bereidheid over terugkeer na te denken en integratie na vergunningverlening.

Wij vinden dit geen goede ontwikkeling en helpen hen daarom aan een zinvolle dagbesteding en stimuleren om activiteiten te ondernemen. Ook vrijwilligerswerk buiten de opvang is om diverse redenen moeilijk te realiseren. Vandaar dat wij erg blij zijn met de tijd en energie die vrijwilligers aanbieden om hierin mee te helpen zoeken of door contact uit hun sociale isolement te halen. Helaas gaat dit niet altijd even makkelijk. Recreatieve activiteiten worden niet altijd als 'zinvol' ervaren. Cliënten ervaren, ongeacht hun opleidingsniveau, vooral stress vanwege de verveling en het ontbreken van een dagbesteding. De inactiviteit tijdens het verblijf in de Noodopvang en het ontbreken van regie over het eigen leven heeft een negatief effect op de psychische gezondheid van de cliënten. Dit effect is groter naarmate het verblijf in de opvang langer duurt. Dit is het gevolg van verschillende factoren die tijdens dat verblijf ervaren worden, zoals de onzekerheid over de verblijfsprocedure, het nietsdoen, de afwezigheid van familieleden, zorgen over de kinderen, het verhuizen en een gebrek aan onafhankelijkheid. Een gebrek aan evenwicht in macht en het ontbreken van zinvolle tijdbesteding zijn niet bevorderlijk voor het behoud en het aanspreken van veerkracht van cliënten in de opvang. Het begeleiden van het samen wonen en het activeren van cliënten is van belang om sociaal isolement, zelfuitsluiting en vereenzaming te voorkomen of te beperken. Een stabiele leefplek is belangrijk zodat er gewerkt kan worden aan perspectief.

Woonbegeleiding

Het doel van de woonbegeleiding is de zelfredzaamheid van de cliënten verhogen en hen begeleiden naar het zo zelfstandig mogelijk voeren van een huishouding. Onder begeleiding van de huismeester en medewerker woonbegeleiding worden zaken als hoe om te gaan met elektriciteit, verbruik en besparing besproken, alsmede het samenwonen en schoonmaken. De medewerkers en stagiaires komen regelmatig in de woningen, waardoor er goed zicht is op de situatie in de huizen en wat er speelt onder de bewoners. Daarnaast behoren huisbezoeken tot de werkzaamheden om zo de sociale gezondheid van de bewoners te peilen. De huismeester komt voor technische en praktische zaken regelmatig in de huizen. Bij verhuizingen en grote klussen neemt hij vaak cliënten mee voor extra hulp.

Spreekuur

Tot maart 2020 was er wekelijks een spreekuur dat gedraaid werd door vrijwilligers. Daarbij was het cliëntenbestand in tweeën verdeeld zodat een groep 1x in de twee weken leefgeld kon komen halen. Tijdens het spreekuur konden allerlei vragen worden gesteld, o.a. over praktische zaken in de huizen, abonnementen voor sport of NS-voordeelurenkaart, afspraken voor huisarts, advocaten, vergoedingen voor medicatie of reiskosten. Daarbij was het een tweewekelijks contactmoment om te peilen hoe het met de cliënt gaat en werd er geïnventariseerd of er behoefte was voor deelname aan aangeboden activiteiten.

Echter, door de coronacrisis waren wij genoodzaakt een andere vorm te vinden om het leefgeld aan onze cliënten te verstrekken. In de loop van 2020 hebben we mede daarom de overstap gemaakt naar money cards, waar bewoners maandelijks hun leefgeld op gestort krijgen. Hierdoor verviel in eerste instantie een aanzienlijk deel van ons directe cliëntencontact, wat we probeerden op te vangen door onze bewoners met regelmaat te bellen. Nadat de nodige veiligheidsmaatregelen waren getroffen, hebben we cliënten vaker uitgenodigd voor 1-op-1 gesprekken. Zodra de situatie het toelaat willen we weer starten met de spreekuren.

Vrijwilligers en stagiaires

Bij de SNDVU ondersteunen we een grote groep cliënten met een relatief klein team betaalde medewerkers. Dankzij onze vrijwilligers kunnen we naast onze "kerntaken" ook veel extra's bieden. Er zijn vrijwilligers met uiteenlopende taken bij ons actief. Zo draaien een aantal vrijwilligers het spreekuur, waarbij bewoners hun leefgeld komen ophalen en is er een juridisch vrijwilliger die de sociaaljuridische medewerkers ondersteunt in hun werk. Er zijn verschillende maatjes actief die gekoppeld zijn aan een bewoner met wie ze regelmatig afspreken, een luisterend oor bieden, er samen op uit gaan en oefenen met de Nederlandse taal. Ook is er een vrijwilliger die ons ondersteunt met onderhouden en indien nodig aanpassen van onze website en iemand die wekelijks op vrijwillige basis gitaarles aanbiedt.

De richtlijnen van het RIVM in acht houdend, was het sinds maart 2020 niet meer mogelijk om onze vrijwilligers op structurele basis in te zetten. Uiteraard hebben wij wel contact met hen gehouden en hopen dat wanneer het weer verantwoord is, gebruik te kunnen maken van hun ondersteuning. Daarbij hadden wij ons ten doel gesteld om in 2020 meer vrijwilligers aan te trekken, maar door de coronacrisis hebben we deze plannen uitgesteld naar volgend jaar.

Tevens zijn in februari 2020 een studente Social Work en een studente Sociaal Pedagogische Hulpverlening begonnen met een stage binnen onze organisatie. De bedoeling was dat zij drie tot vier dagen werkzaam zouden zijn om ondersteuning te bieden op het vlak van woonbegeleiding en sociale activering. Door de uitbraak van corona en het daarbij behorende advies zoveel mogelijk thuis te werken, waren wij genoodzaakt onze stagiaires op een andere manier in te zetten. Zo hebben zij (op afstand) geholpen met het opzetten van een coronavoorlichting voor onze bewoners en hebben de mogelijkheden voor 'online sociale activering' verkend. Door de aanhoudende restricties hebben wij besloten voor de tweede helft van het jaar geen nieuwe stagiaires aan te nemen. Met het oog op de veiligheid van onze cliënten en de stagiaires zelf, zagen wij geen mogelijkheid hen in te zetten in de woonbegeleiding. Daarbij was het niet mogelijk om voor de stagiaires voldoende uitdaging te creëren waarbij ook nog eens voldaan moest worden aan de eisen gesteld vanuit de opleiding. Zodra de situatie het toelaat, hopen wij weer stagiaires te kunnen inzetten.

Sociale-activering

Een reguliere structurele dag invulling voor onze cliënten is veelal niet mogelijk vanwege de wettelijke beperkingen op het mogen doen van scholing en (vrijwilligers)werk. Veel van hen hebben traumatische ervaringen opgelopen. Juist voor deze groep van groot belang om dagelijkse bezigheden te hebben. Wij stimuleren de cliënten om een sport te beoefenen, om op taalles te gaan of om op een andere manier vaardigheden en kennis op te doen. Kortom, activering om een dag invulling te hebben als remedie tegen depressie, of om een basis te leggen voor verdere toekomst.

Activering is in 2020 door de coronacrisis deels stil komen te liggen. In de eerste maanden was er geen aanbod voor activering voor bewoners. Ook digitaal was het aanbod nog beperkt. Wel hebben

we contact gehouden met bewoners en hen geprobeerd te motiveren via de digitale weg. Zo hebben we bijvoorbeeld een poster ontworpen met tips voor het thuiszitten. Hier werd gebruik gemaakt van pictogrammen, zodat het begrijpend was voor mensen die visueel zijn ingesteld. Verder hebben we vooral via bellen en whatsapp het contact onderhouden.

In de zomer waren er weer wat meer mogelijkheden voor activering. Echter moesten we deze activiteiten gedwongen door de corona-maatregelen weer stoppen.

De activeringsmedewerker helpt cliënten een passende activeringsplek te vinden. In 2020 is dat erg lastig gebleken. Toch hebben we in 2020 voor veel bewoners alternatieven gevonden voor een passende activering.

Villa Vrede & Ubuntuhuis

Wij verwijzen veel cliënten door naar Villa Vrede en het Ubuntuhuis. Dit zijn ontmoetingsplaatsen voor mensen zonder papieren. Hier kunnen bewoners overdag naartoe om anderen te ontmoeten, samen te koken en te eten en verschillende activiteiten te volgen.

Dagbesteding mocht tijdens de tweede lockdown zijn deuren openhouden. Hierdoor konden onze cliënten nog steeds naar Villa Vrede. Daar konden ze overdag heen voor afleiding, maar ook voor Nederlands les, les in naaien of zich aansluiten bij een fietsreparatiegroep. Voor veel van onze cliënten was het helpend om via Villa Vrede toch nog dagbesteding te hebben.

Nieuwjaarslunch 2020

Ieder jaar organiseren we na de feestdagen een lunch voor alle bewoners, medewerkers en vrijwilligers samen. Een aantal bewoners maken zelf gerechten en deze worden gezamenlijk gegeten. Begin 2020 waren we ons nog niet bewust van de corona pandemie die ons te wachten stond. Het werd een geanimeerde bijeenkomst met vele betrokkenen en cliënten van de SNDVU op een locatie in Overvecht. Ook in 2020 werd de Nieuwjaarslunch mogelijk gemaakt door een donatie van de Soroptimisten Zeist.

Alfabetiseringslessen ROC

De eerste twee maanden van 2020 hebben we onze alfabetiseringslessen verder opgepakt. Deze was in december 2019 opgezet door ons in samenwerking met de coördinator van PAS. Hier konden 8-12 van onze bewoners leren lezen en schrijven. De lessen werden gegeven op het ROC onder begeleiding van een docent en drie stagiaires.

De alfabetiseringslessen hebben we helaas moeten staken vanwege de corona-maatregelen. We hopen dat dit na afloop van de huidige crisis waarin wij ons bevinden weer kan worden opgepakt.

Computerlessen/ICT cursus

Vanwege corona waren de computerlessen in de eerste instantie ook afgelast. De computerlessen zijn voor beginners om te leren werken met programma's als Word, Excel en Powerpoint. Later in

het jaar zijn de computerlessen digitaal opgepakt. Hierbij konden bewoners vanuit huis met een leencomputer worden begeleid in het werken met Word, Excel en Powerpoint.

We hopen in 2021 weer fysiek van start te kunnen gaan met de computerlessen.

Praktijkleerplekken 'Aan De Slag Utrecht'

Ondanks dat dit jaar anders verliep hebben we meerdere bewoners kunnen plaatsen op diverse praktijkleerplekken. Hier leren onze bewoners in een traject van maximaal zes maanden vaardigheden die ze kunnen gebruiken in de toekomst. Zo hebben een aantal van onze bewoners een leerplek voor automonteur gekregen. Ook zijn er plekken waar onze cliënten leren werken in de horeca, lassen, groenvoorziening, detailhandel en houtbewerken. Deze kansen worden mede gecreëerd door het 50/50-project van het Leger des Heils.

Nederlandse conversatieles

Een deel van onze bewoners namen begin 2020 deel aan een cursus Nederlandse conversatie. Iedere dinsdag- en donderdagochtend krijgen zij in kleine groepen les op eigen niveau in een door het ROC beschikbaar gestelde ruimte. Zij worden begeleid door een grote groep vrijwilligers. De conversatielessen zijn helaas ook afgelast vanwege corona. We hopen dat onze bewoners hier in 2021 weer mee kunnen starten.

Groene vingers

In Kanaleneiland hebben wij een eigen moestuin. Aan het begin van 2020 was er nog niet veel werkzaamheden nodig aan de tuin, vanwege de winter. De tuin zit verbonden aan één van onze huizen. De woningbouwvereniging is bezig met een grote renovatie van het appartementencomplex, dus ook onze tuin moest op de schop. Zodra dit klaar is in 2021 gaan we weer enthousiast aan de slag met een nieuwe moestuin samen met onze bewoners en onze vrijwilligers.

Daarnaast zijn er een aantal bewoners van ons actief geweest bij de Common Ground. Een volkstuin in Overvecht waar mensen met een vluchtelingen achtergrond vrijwilligerswerk kunnen helpen. Alles wordt zelf gezaaid en geoogst en de opbrengst wordt verdeeld onder de vrijwilligers. Ook in 2021 zullen er bewoners van ons meedoen met Common Ground.

Gitaarles

In de eerste twee maanden van 2020 was er elke woensdagmiddag gitaarles op het kantoor van SNDVU. Alle deelnemers kregen een leengitaar en werden onder leiding van een vrijwilliger geleerd om gitaar te spelen. Ook met gitaarles moesten wij helaas stoppen vanwege corona. In de zomer bleek onze ruimte niet groot genoeg te zijn om gitaarles met 1,5 meter afstand te geven. Ook via de digitale route was het erg lastig om onze bewoners bij de gitaarles te betrekken. Wel hield Villa Vrede zich bezig met muziek en hier konden onze bewoners voor begeleiding van verschillende muziekinstrumenten naartoe.

Maatwerk

Soms hebben onze bewoners specifieke activeringsvragen of kunnen ze geen aansluiting vinden bij de al bestaande cursussen of dagbestedingsplekken. Dan proberen we op zoek te gaan naar een andere passende plek voor deze persoon. Zo hadden we een bewoner die graag muziek maakt. We hebben hem kunnen koppelen aan een vrijwilliger met een eigen muziekstudio. Op die manier kon hij werken aan zijn muziek en het opnemen. Ook hebben we verschillende bewoners die goed kunnen klussen. Als zij het leuk vinden zetten wij hen in voor klusjes bij de noodopvang. Ook hebben wij voor een bewoner die nog onder de achttien is, hebben we contact gelegd met Stichting Jou. Een jongerenorganisatie die verschillende activiteiten organiseert in verschillende wijken in Utrecht. We hopen na corona dit contact voor te kunnen zetten en ook te gebruiken voor het verbreden van de activiteiten voor onze jongeren boven de achttien jaar.

Zo hebben we voor meerdere bewoners een passende activeringsplek kunnen vinden.

Expositie in het stadhuis

Eind 2020 is een fotoproject gestart onder leiding van fotografe Mona van den Berg. Zij heeft portretten van ongedocumenteerde mensen in Utrecht vastgelegd. Verder hebben zij een cursus gekregen over fotografie. In deze cursus kregen zij uitleg over de techniek van fotografie en leerde zij een verhaal te vertellen via foto's. De deelnemers van het fotoproject hebben zelf een selectie gemaakt eigen belangrijke foto's. Hier zijn collages van gemaakt. De portretten en collages zijn in maart en april 2021 te zien in het stadhuis in Utrecht.

Eigen activiteiten

In 2020 lagen er plannen klaar voor verschillende trainingen en voorlichtingen. Zoals een seksuele voorlichting voor vrouwen en een training 'nadenken over de toekomst'. Helaas konden deze trainingen vanwege corona niet plaats vinden. We hopen hiermee in 2021 van start te kunnen gaan.

Stichting LifeGoals

We hebben nauw contact met Stichting LifeGoals. Een organisatie die gratis op een laagdrempelige manier sportactiviteiten aanbiedt voor kwetsbare mensen. Veel van onze bewoners gaan met regelmaat naar deze sportactiviteit. De activiteiten voetbal, kickboks en bootcamp zijn erg populair. We merken dat het voor onze bewoners soms spannend is om mee te doen deze activiteiten. De eerste keer gaat de activeringsmedewerker vaak mee. Zo is de drempel lager om naar de sportactiviteit te gaan. Daarna is de plek en de mensen bekend en is het gemakkelijker om er zelf heen te gaan. De trainer kent de deelnemers en stuurt hen vaak een bericht om ze te motiveren om te gaan sporten.

In samenwerking met Stichting LifeGoals zijn we druk om onze bewoners te stimuleren om in beweging te blijven. In 2021 zullen we deze samenwerking in stand houden.

DE SNDVU-ORGANISATIE

Doelstelling

Het doel van de stichting is in de statuten omschreven als *“het organiseren van noodopvang voor dakloze vreemdelingen die zonder middelen van bestaan zijn”*. Dit doel tracht de stichting te bereiken door:

- de tijdelijke opvang van vreemdelingen aan de hand van de criteria welke worden getoetst door stichting INLIA in Groningen. INLIA staat voor Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven ten behoeve van Asielzoekers. INLIA is een netwerk van geloofsgemeenschappen en lokale kerken behorend tot velerlei denominaties.
- het organiseren en coördineren van de uitvoering van deze opvang, de samenwerking van vrijwilligers en andere acties;
- het stimuleren van overleg tussen plaatselijke overheden met betrekking tot spreiding van de opvang van dergelijke vreemdelingen;
- het werven van fondsen. De stichting is per 1 januari 2010 door de Belastingdienst aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI);

De stichting is voor het bereiken van haar doel vrijwel volledig afhankelijk van financiële ondersteuning door de gemeente Utrecht.

Bestuur

De samenstelling van het bestuur heeft in 2020 geen wijzigingen ondergaan. Wegens het verstrijken van de derde termijn werd Henk Brandt per 21 juli 2020 unaniem opnieuw in functie benoemd. Hiervoor was een wijziging van de statuten noodzakelijk.

Per eind 2020 was de samenstelling als volgt:

- Henk Brandt, voorzitter – sinds 21 juli 2011, nu in vierde termijn
- Frans Middelham, secretaris – sinds 1 oktober 2009, nu in vierde termijn
- Rudolf van der Ham, portefeuille financiën – sinds 1 april 2019, nu in eerste termijn
- Marion Wiendels, portefeuille personeel – sinds 3 november 2016, nu in tweede termijn
- Marie-José Spithoven, lid – sinds 3 november 2016, nu in tweede termijn
- Karin Verdooren, lid – sinds 23 mei 2019, nu in eerste termijn

De bestuursleden zijn ieder actief of actief geweest in een voor de SNDVU relevant werkveld en houden hun deskundigheid en vakbekwaamheid actueel.

Het bestuur vergaderde in 2020 in totaal 8 keer. Dat was door de corona beperkingen slechts twee keer fysiek en zes keer digitaal met Microsoft Teams. Tijdens de vergaderingen behandelde het bestuur de ontwikkelingen in de politiek en de eventuele consequenties daarvan voor de stichting. Veel aandacht was er voor de samenwerking met andere organisaties binnen de gemeente Utrecht en de inspanningen voor het landelijke LVV-project.

Team

Eind 2020 bestaat het team van de SNDVU uit 9 medewerkers (totaal 6 fte) die elk vanuit hun achtergrond en ervaring ondersteuning bieden aan de cliënten van de SNDVU.

De leden van het team hebben elk hun eigen taken en verantwoordelijkheden. Om de continuïteit van de begeleiding te waarborgen is iedereen op de hoogte van elkaars werkzaamheden zodat bij calamiteiten ingesprongen kan worden.

Rana is coördinator van het team. Zij is verantwoordelijk voor een goede algemene gang van zaken, brengt verslag uit aan het bestuur en gemeente en onderhoudt de overige externe contacten. Zij is ook verantwoordelijk voor een aantal juridische dossiers.

Dominique, Marion, Jelle en Sandra zijn verantwoordelijk voor de begeleiding van de juridische dossiers. Daarin hebben ze elk hun gespecialiseerde taken. Astrid vervult de functie Woonbegeleiding & Promotie. Ze is verantwoordelijk voor een goede samenstelling in de huizen, de woonbegeleiding, ze stuurt ook de vrijwilligers/stagiaire aan en is verantwoordelijk voor de website en sociale media. Gedurende een deel van het jaar was zij met zwangerschapsverlof.

Frank is verantwoordelijk voor de materiële zaken rondom de huizen. Een functie die we benoemen als Huismeester. Hij houdt toezicht op het gebruik van energie en water, regelt de verhuizingen en inrichtingen en verricht kleine reparaties. Frank heeft goede contacten met de cliënten en ondersteunt deze ook bij technische vragen op het gebied van computers. Voor een deel van zijn functie is Frank ook Ondersteunend woonbegeleider & Sociale activering.

Joeri vertrok. Hij vervulde de functie Sociale Activering, samen met Astrid en Frank.

Eva deed een stage bij de SNDVU onder supervisie van Astrid. Als vervolg daarop en wegens de zwangerschap van Astrid en het vertrek van Joeri werd zij aangesteld in de functie Woonbegeleiding & Sociale Activering.

Miep is verantwoordelijk voor de financiële administratie van de organisatie. Zij zorgt ervoor dat iedereen zijn of haar leefgeld krijgt en dat alle kosten rondom de organisatie betaald worden. Zij onderhoudt de kontakten met vele bedrijven en instanties, zoals de belastingdienst, het administratiekantoor, de accountant, de arbodienstverlening, de energieleveranciers, de internetprovider, de OV-bedrijven, de verhuurders, etc.

Huisvesting

De SNDVU is gehuisvest in ruimtes van het voormalige klooster van de Sint Dominicusparochie. De locatie Dominicuskerk is onderdeel van de St. Martinusparochie in Utrecht. Deze parochie is per 1 januari 2020 met terugwerkende kracht gevormd. De lokale gemeenschap van de Dominicuskerk is zeer actief en profileert zich als “het Huis van Dominicus”.

OVERLEG MET ANDERE ORGANISATIES

Op initiatief van de SNDVU is in 2015 gestart met een bestuurlijk overleg van de organisaties die zich in Utrecht op enige wijze bezighouden met de problematiek en de opvang van asielzoekers. Deelnemers aan dit overleg zijn bestuursleden of afgevaardigden van het bestuur van Stichting-Lauw-Recht (STIL), Vluchtelingenwerk Midden Nederland, Stichting Agnes van Leeuwenberch, Stichting de Tussenvoorziening, Stichting Toevlucht, Stichting Seguro, Villa Vrede en Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders.

In 2020 is veel aandacht besteed aan het LVV-project en in het kader daarvan gesloten overeenkomst tussen de gemeente en de opvang instellingen. Een aantal malen is overleg gevoerd met Maarten van Ooijen, wethouder met onder andere de portefeuille Asiel en Integratie.

GOVERNANCE CODE

De SNDVU hecht aan 'goed bestuur'. Daarom is in 2020 is veel aandacht besteed aan de Governance Code. Tot daarvoor werd er uitgegaan van de Governance Code Welzijn uit 2008 zoals de Gemeente Utrecht deze op haar website als relevant voor onze activiteiten publiceerde. Daarin werd een beperking vermeld met betrekking tot het aantal termijnen dat een bestuurslid mocht vervullen. De overschrijding van die termijnen zijn steeds aan de gemeente gemeld en de statuten zijn daarop aangepast.

Inmiddels wordt als vigerende Governance Code uitgegaan van de Governance Code Sociaal Werk uit 2016 welke valt onder de branche Welzijn & Maatschappelijke Dienstverlening. Deze Governance Code is meer passend voor de SNDVU en is te vinden onder deze link <https://www.sociaalwerknederland.nl/?file=13761&m=1480581329&action=file.download>.

In 2020 heeft het bestuur, conform artikel 12.1 van de Statuten, een Bestuursreglement opgesteld. Dit Bestuursreglement is te vinden op onze website (www.sndvu.nl) en vanaf daar te downloaden.

Bijzondere aandachtspunten hierin zijn:

- Benoeming van bestuursleden geschiedt voor een periode van drie jaar met de mogelijkheid van twee herbenoemingen. In uitzonderlijke en goed te motiveren gevallen is een derde herbenoeming, volgens de statuten, mogelijk.

Op grond van de huidige bestuurssamenstelling geldt deze situatie nu voor de secretaris en de voorzitter.

- Ten minste één keer per jaar bespreekt het bestuur de relevante strategische ontwikkelingen en implicaties voor de meerjarenstrategie en de daarbij horende raming.

In het afgelopen jaar hebben strategische ontwikkelingen meermalen op de agenda gestaan. Zo werden de landelijke ontwikkelingen rond de pilot van LVV in vrijwel iedere vergadering besproken. Ook de Tweede Kamerverkiezingen stonden op de agenda alsmede de wijze waarop politieke partijen konden worden geïnformeerd over het asielbeleid. Tenslotte werd de situatie in Utrecht en de samenwerking met de andere NGO's regelmatig besproken.

- De SNDVU verantwoordt zich in het jaarverslag over de relatie met de (interne en externe) belanghebbenden. Hierin staat in elk geval:
 - wie de belanghebbenden zijn;
 - waarover zij worden gehoord en hoe;
 - waarover zij worden geïnformeerd en hoe.

In dit jaarverslag is in de voorgaande hoofdstukken uitvoerig beschreven wie de interne en externe stakeholders zijn en op welke wijze met hen wordt overlegd.

- Het bestuur bespreekt ten minste één keer per jaar - en indien daartoe door het bestuur wordt besloten buiten de aanwezigheid van de coördinator - zijn eigen functioneren en dat van zijn leden en eventuele commissies, en de conclusies die daaraan moeten worden verbonden. Het bestuur vraagt hiervoor vooraf de visie van de coördinator en kan ook actief feedback van anderen vragen binnen en buiten de organisatie en betreft die in de bespreking van het eigen functioneren.

- Het bestuur vergadert één maal per jaar buiten de aanwezigheid van de coördinator om het functioneren van het bestuur te evalueren en de beoordeling van de coördinator te bespreken, alsmede over opvolgings- en beloningszaken en opleidingsbehoeften.

Vanwege de coronamaatregelen heeft het bestuur de afspraak om haar eigen functioneren te bespreken tweemaal moeten uitstellen. Het bestuur gaf er namelijk de voorkeur aan om hiervoor fysiek bijeen te komen., Besloten is om dit gesprek te houden in 2021.

- Het bestuur bewaakt de onafhankelijkheid van de externe accountant en zijn/haar adequaat functioneren in het algemeen. Minimaal één maal per vijf jaar wordt een nieuwe accountant aangesteld. Bij de beoordeling van de jaarstukken is het bestuur attent op een gelijkblijvende toepassing en verantwoording van de grondslagen voor de vermogens- en resultaatbepaling.

Ook hieraan heeft het bestuur aandacht besteed. Verder wordt in dit jaarverslag uitvoerig aandacht besteed aan de visie van de stichting en aan haar prestaties, conform de vereiste in het bestuursreglement.

WET NORMERING TOPINKOMENS

Ingevolge deze wet is de SNDVU verplicht de gegevens van haar "topfunctionarissen" *ongeacht de hoogte van het inkomen* op te geven bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Voor andere medewerkers dient dat te gebeuren bij een bezoldiging of ontslagvergoeding boven de € 179.000,00.

De openbaarmaking van bezoldigingsgegevens in jaarrekening of jaarverslag is één van de essentiële onderdelen van de wet. Teneinde hieraan te voldoen, vermelden we hier dat de som van de personeelskosten van alle 9 medewerkers in 2020 in de jaarrekening is vastgesteld op € 412.191,00, dat geen bovenmatige ontslagvergoedingen zijn toegekend en dat de bestuursleden hun functie vrijwillig vervullen en daarbij afzien van de vrijwilligersvergoeding.

Er heeft zich derhalve op geen enkel punt een overschrijding van de WNT-normen voorgedaan.

FINANCIËN

Overzicht Baten en Lasten

Hieronder is een overzicht opgenomen van de baten en lasten van de SNDVU in 2020. Daarbij zijn tevens de baten en lasten over het jaar 2019 opgenomen en worden materiële verschillen kort toegelicht.

Tabel 9. Overzicht Baten en Lasten

	2020 (EUR)	2019 (EUR)	2018 (EUR)	2017 (EUR)
Subsidiebaten	808.346	752.104	671.250	640.000
Giften en baten uit fondsenwerving	8.639	520	4.052	5.285
Overige baten	-	-	-	-
Baten	816.985	752.624	675.302	645.285
Activiteitenkosten	365.184	331.138	306.893	295.502
Overige Opbrengsten	-	-	-	-
Bruto exploitatieresultaat	451.801	421.486	368.409	349.783
Personeelskosten	412.191	331.292	332.155	330.578
Overige Bedrijfskosten	50.652	41.834	45.879	45.213
Exploitatieresultaat	-11.042	48.360	-9.625	-26.008
Saldo van rentebaten en rentelasten	-2.929	-405	-473	-602
Resultaat	-13.971	47.955	-10.098	-26.610

Subsidie

Voor 2020 is een subsidieaanvraag ad EUR 804.334 ingediend bij de gemeente Utrecht. Voor dit bedrag is door de gemeente Utrecht ook een subsidie verstrekt. Voor 2019 is naast een reguliere subsidie ad EUR 716.000 ook een aanvullende subsidie ad EUR 40.115 verleend. Van dit bedrag is 10% pas betaalbaar gesteld na goedkeuring van de eindrapportage over 2019. Daarom is in 2020 een bedrag van EUR 4.011 aan subsidie over 2019 ontvangen.

Toelichting lasten

In de loop van het tweede half jaar van 2019 hebben we vanwege de extra werkzaamheden in verband met de pilot LVV twee extra medewerkers moeten aantrekken. De extra personeelskosten zijn afgestemd met de Gemeente Utrecht en in de subsidieaanvraag voor 2020 betrokken. Dit is terug te zien in de post personeelskosten.

De activiteitenkosten zijn in 2020 ten opzichte van 2019 gestegen. Dit komt doordat aan meer cliënten ondersteuning is verleend, waardoor bijvoorbeeld de totale uitgaven aan leefgeld zijn gestegen. Daarnaast is meer uitgegeven aan kosten externe juridische bijstand en is geïnvesteerd in de inrichting van de woningen. Ten slotte zijn bepaalde kostenposten gestegen wat te maken lijkt te hebben met het feit dat cliënten vanwege de uitbraak van corona meer thuis zijn gebleven.

Vanwege de maatregelen rondom corona zijn de bedrijfskosten en in het bijzonder de telefoonkosten gestegen, omdat veel fysieke afspraken niet konden doorgaan. Daarnaast zijn medewerkers veel

vanuit huis gaan werken, waarvoor per medewerker een mobiele telefoon met abonnement ter beschikking is gesteld.

Ten slotte wordt opgemerkt dat de bankkosten zijn gestegen door de introductie van Prepaid PIN-kaarten voor onze cliënten. Hierdoor is evenwel een einde gekomen aan de wekelijkse verwerking van aanzienlijke sommen contant geld, waardoor de daarmee gepaard gaande veiligheidsrisico's sterk zijn verminderd. Bovendien worden – aangewakkerd door corona – contante betalingen in veel winkels niet meer geaccepteerd, waardoor de PIN-kaarten reeds hun toegevoegde en noodzakelijke waarde voor onze cliënten hebben bewezen.

Vaststellingen, Lopende Subsidies en Aanvragen

Bij brief van 27 juli 2020 heeft de Gemeente Utrecht laten weten dat naar aanleiding van de eindrapportage met betrekking tot de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 december 2019 (dossiernummer 5674762) het initiële subsidiebedrag ad EUR 716.000 definitief is vastgesteld. Bij brief van 21 augustus 2020 heeft de Gemeente Utrecht het aanvullende subsidiebedrag ad EUR 40.115 (dossiernummer 6252331) eveneens definitief vastgesteld.

Voor 2021 heeft de Gemeente Utrecht EUR 811.000 beschikbaar gesteld (dossiernummer 8012195). Deze subsidie loopt over de periode 1 januari 2021 t/m 31 december 2021. De beschikking is conform de aanvraag van de SNDVU en de door de SNDVU opgestelde begroting.

AFKORTINGEN EN VERKLARENDE WOORDENLIJST

Art. 64	Beschrijft medische noodzaak om (kortdurend) in Nederland te verblijven, wegens onmogelijkheid te kunnen vertrekken bijv. door zwangerschap etc.
ANBI	Algemeen Nut Beogende Instelling
AVIM	Afdeling Vreemdelingenpolitie, Identificatie en Mensenhandel
AZC	Asielzoekerscentrum
BBB+ of BBBB	Bed, Bad, Brood en Begeleiding
B8-vergunning	Tijdelijke verblijfsvergunning bij aangifte van mensenhandel
CMV	Culturele Maatschappelijk Vorming
COA	Centraal Orgaan opvang Asielzoekers. www.coa.nl
DT&V	Dienst Terugkeer en Vertrek. www.dienstterugkeerenvertrek.nl
ECSR	Comité voor Sociale Rechten van de Raad van Europa. www.coe.int
EHRM	Europese Hof voor de Rechten van de Mens. www.europa-nu.nl
EVRM	Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. www.echr.coe.int
EX-AMA	Inmiddels niet meer minderjarige alleenstaande asielzoeker
Ex-Ama team	Onderdeel van Vluchtelingenwerk, verantwoordelijk voor de sociaal-juridische begeleiding van Ex-Ama's. www.vluchtelingenwerk.nl
GG&GD	Gemeentelijke Geneeskundige en Gezondheidsdienst. www.utrecht.nl/volksgezondheid
HASA	Herhaald asielverzoek
HIV	Humaan Immunodeficiëntie Virus
Huize Agnes	Huize Agnes biedt een tijdelijke opvang aan vrouwen en hun kinderen die zonder geldige verblijfspapieren in Nederland verblijven. www.agnesvanleeuwenberch.nl
ICT	Informatie en Communicatie Technologie
IDC	International Detention Coalition. www.idcoalition.org
IMMO	Instituut voor mensenrechten en medisch onderzoek. www.stichtingimmo.nl
IND	Immigratie- en Naturalisatiedienst. www.immigratiedienst.nl
INLIA	International Network of Local Initiatives with Asylumseekers. www.inlia.nl
IOM	International Organization for Migration. www.iom.int
LHBT	staat voor lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen, transgender- en intersekse personen
LOS	Stichting Landelijk Ongedocumenteerden Steunpunt. www.stichtinglos.nl
LSO	Lokaal Samenwerkings Overleg

LVV	Landelijke Vreemdelingen Voorziening
MOB	Met onbekende bestemming vertrokken
NGO	Niet-gouvernementele organisatie
New Dutch Connections	New Dutch Connections heeft als missie migranten en Nederlanders samen te brengen door middel van theater en beeldende kunsten. www.newdutchconnections.nl
PAS	Project Aan de Slag. www.vreemdelingenvisie.nl
PTSS	Post traumatisch stress syndroom
ROC	Regionaal Opleidingen Centrum. www.rocmn.nl
SEGURO	Opvangorganisatie in Utrecht voor ongedocumenteerden (met en zonder asielachtergrond) met medische/psychische problematiek. www.seguro-opvang.nl .
SNDVU	Stichting Noodopvang Dakloze Vreemdelingen Utrecht. www.sndvu.nl
STIL	Stichting voor mensen zonder verblijfsvergunning. www.stil-utrecht.nl
Soroptimisten	Soroptimisten zetten hun kennis en vaardigheden in om wereldwijd de posities van vrouwen en meisjes te verbeteren. www.soroptimist.nl
Stichting Emmaus	Emmaus in Utrecht vangt mensen in een probleemsituatie op, met name dak- en thuislozen en biedt hen de mogelijkheid hun leven weer op te bouwen. De organisatie zamelt tweedehands spullen in, die in de verschillende kringloopwinkels in en rond Utrecht verkocht worden. www.emmaus-utrecht.nl
Stichting Toevlucht	Toevlucht is een nachtopvang voor ongedocumenteerde mannen in Utrecht, gestart in december 2013. www.toevluchtutrecht.nl
St. Tussenvoorziening	Opvang, (begeleid) wonen, budgetbeheer & schuldhulpverlening, dagbesteding & activering www.tussenvoorziening.nl
Ubuntuhuis	Een kleinschalig buurthuis, waar mensen werken en welkom zijn die te maken hebben (gehad) met dakloosheid, armoede, sociaal isolement. www.ubuntu-huis.nl
Villa Vrede	Ontmoetingsplaats voor ongedocumenteerden. www.villavrede.nl
Vluchtelingenwerk	Deze vereniging is een onafhankelijke organisatie die de belangen behartigt van vluchtelingen en asielzoekers in Nederland in alle stadia van hun verblijf. www.vluchtelingenwerk.nl
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten. www.vng.nl
Weerdsingel	Nacht- en 24 uursopvang voor ongedocumenteerde vrouwen en kwetsbare mensen, Onderdeel van www.tussenvoorziening.nl
WODC	Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum. www.wodc.nl

Stichting Noodopvang Dakloze Vreemdelingen Utrecht